Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 18. **Warszawa, dnia 25 czerwca 1930 r.** **Rok XII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zawiadamia, że w związku z zarządzeniem władz pocztowych od dn. 1 kwietnia r. b. egzemplarze Dziennika Urzędowego nie są imiennie adresowane do Adresatów, a są przekazywane za kartami prenumeracyjnemi właściwym Urzędom Pocztowym celem doręczenia Adresatom. W związku z powyższem, z wszelkiemi reklamacjami należy zwracać się do właściwych Urzędów Pocztowych.

TREŚĆ: **Organizacja władz**: **336**. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22.V. 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych. **337**. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23.I. 1930 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Pucku.

Podatki bezpośrednie: **338**. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 6.V. 1930 r. L. D.V. 1342/4/30 w sprawie stosowania 1%-wej stawki podatkowej przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotów artykułami spożywczemi pierwszej potrzeby. **339**. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10.VI. 1930 r. L. D. V. 6545/4/30 w sprawie wyjaśnień do okólnika z dnia 6.V. 1930 r. L. D. V. 1342/4/30. **340**. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12.VI. 1930 r. L. D. V. 5884/4/30 w sprawie zwolnienia tranzakcyj eksportowych bitą nierogacizną od podatku przemysłowego od obrotu.

Opłaty stemplowe: **341**. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13.VI. 1930 r. L. D. V. 4775/6/30 w sprawie zmiany Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów sądowych. **342**. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

Przepisy celne: **343**. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22.V. 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych. **344**. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 9.IV. 1930 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 13.XI. 1928 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego na jaja. **345**. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19.V. 1930 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej. **346**. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 22.V. 1930 r. w sprawie Instrukcji morsko-celnej dla Urzędu Celnego w Gdyni. **347**. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13.VI. 1930 r. w sprawie zakazu przywozu kleju. **348**. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 13.V. 1930 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 29.II. 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych.

Przepisy rachunkowo-kasowe: **349**. Zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 26.IV. 1930 r. L. D. VII. 94/2/30 w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmiany niektórych postanowień Przepisów o rachunkach bieżących. Sprostowanie.

Przepisy bankowe: **350**. Obwieszczenie Ministrów: Reform Rolnych, Skarbu i Rolnictwa z dnia 5.V. 1930 r. w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu z dnia 7.I. 1930 r. o trybie udzielania przez Państwowy Bank Rolny długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego.

Przepisy uposażeniowe: **351**. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.V. 1930 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3.III. 1924 r. do art. 28 ustawy z dnia 9.X. 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, dotyczącego wynagrodzenia zastępców profesorów szkół akademickich.

Wiadomości nieurzędowe.

Organizacja władz.

336.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie artykułów 4 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Celem ułatwienia przedsiębiorstwom przemysłowym obrotu towarowego z zagranicą, mogą być otwierane na prośbę tych przedsiębiorstw w ich siedzibie, na warunkach podanych niżej, ekspozytury celne, przeznaczone do odprawy niektórych towarów sprowadzanych z zagranicy wyłącznie dla potrzeb danych przedsiębiorstw przemysłowych oraz odprawy wywozowej wytworów wspomnianych przedsiębiorstw.

§ 2.

Ekspozytury celne, utworzone w siedzibie przedsiębiorstw przemysłowych, są oddziałami swych urzędów macierzystych i dokonywują odpraw celnych przywozowych i wywozowych w zakresie udzielonych im uprawnień.

§ 3.

Plac urzędowy ekspozytury celnej stanowią: taryfowa stacja kolejowa z bocznicami kolejowemi, wiodącemi do przedsiębiorstwa, pomieszczenie ekspozytury celnej, magazyny celne oraz tereny, przeznaczone dla odpraw celnych w siedzibie przedsiębiorstwa. Funkcjonarjusze celni oraz organa celne, wykonywujące kontrolę czynności ekspozytury, mają wolny dostęp do wszelkich zabudowań i magazynów, znajdujących się w obrębie danego przedsiębiorstwa przemysłowego. Wstęp do zakładu przemysłowego, w którym dokonywa się fabrykacji, winien zasadniczo odbywać się w towarzystwie funkcjonarjusza przedsiębiorstwa.

§ 4.

Etat osobowy ekspozytury ustala kierownik urzędu celnego w zależności od rozmiarów obrotu towarowego z zagranicą przedsiębiorstwa.

Koszta utrzymania personelu zatrudnionego w ekspozyturze, jak również koszta, związane z kontrolą czynności ekspozytury przez urząd macierzysty, zwracają Skarbowi Państwa przedsiębiorstwa przemysłowe, w których interesie utworzono ekspozytury.

§ 5.

Przedsiębiorstwo przemysłowe obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń dla ekspozytury, jako to: na kancelarję, magazyny i t. p. wraz z urządzeniami i przyborami, potrzebnemi do odprawy celnej.

Pomieszczenia takie stanowią lokale urzędowe ekspozytury, przeznaczone do wyłącznego jej użytku. Wymienione wyżej pomieszczenia przedsiębiorstwo obowiązane jest własnem staraniem i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzymywać w należytym stanie.

Pozatem przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie na żądanie urzędu celnego odpowiednich mieszkań dla funkcjonarjuszów celnych, zatrudnionych w ekspozyturze.

Celem wykonania prac fizycznych, związanych z odprawą celną przesyłek, przedsiębiorstwo winno dostarczyć ekspozyturze celnej własnem staraniem i na własny koszt odpowiednich sił roboczych.

§ 6.

Przesyłki przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, a stanowiące: surowce, półfabrykaty, materjały budowlane, materjały niezbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to: maszyny, ich części, narzędzia, materjały pędne i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony w liście przewozowym, przekazywane bezpośrednio do ekspozytur celnych. Na przesyłki takie kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz listy przekazowej, który to egzemplarz urząd celny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi celnemu macierzystemu, niezależnie od listy przekazowej B., przesyłanej ekspozyturze. Inne towary, przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, powinny być odprawiane w urzędach celnych granicznych lub wewnętrznych na ogólnych zasadach.

§ 7.

Przekazane do ekspozytury celnej towary odprawia personel ekspozytury lub urzędnik delegowany w tym celu każdorazowo przez urząd celny macierzysty. Które towary mogą być odprawiane przez personel ekspozytury, określa dla każdej ekspozytury Dyrekcja Ceł we własnym zakresie.

§ 8.

Oddawanie przesyłek celnych z terenu stacji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa winno się odbywać na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez kolej, z których jeden egzemplarz otrzymuje od kolei ekspozytura celna.

Przyjęcie przesyłek celnych przedsiębiorstwo winno potwierdzić na wykazach zdawczych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb celnych, oraz dnia i godziny przyjęcia.

Przybywające do stacji taryfowej przesyłki celne drobnicowe mogą być w ramach umów bocznicowych przekazywane na bocznicę przemysłową tylko w wagonach krytych. Używanie dla przewozu takich przesyłek wagonów otwartych jest wzbronione.

Przewóz przesyłek celnych z kolejowej stacji taryfowej do przedsiębiorstwa innemi środkami poza koleją może być dokonany tylko za każdorazowem pozwoleniem urzędu celnego macierzystego i pod konwojem celnym.

W wypadkach uszkodzenia wagonu z przesyłkami celnemi, uszkodzenia lub braku plomb celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek celnych, stacja taryfowa, nie będąca siedzibą urzędu celnego, zawiadamia o tem właściwy urząd celny macierzysty, celem sporządzenia wspólnie odpowiedniego protokółu. Przed sporządzeniem protokółu przy udziale funkcjonarjusza urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być przekazane przedsiębiorstwu.

§ 9.

Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych od kolei na stacji taryfowej (§ 8) przedsiębiorstwo ponosi wobec Zarządu Ceł całkowitą odpowiedzialność za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych oraz za całość wspomnianych przesyłek.

Ochrona przesyłek celnych od chwili przyjęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do czasu oclenia i wydania przez ekspozyturę celną do wolnego obrotu należy do obowiązku przedsiębiorstwa.

Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki celne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć ekspozyturze celnej w ciągu 24 godzin od daty przyjęcia.

W razie niedostarczenia przesyłki w tym terminie ekspozytura celna wyznacza przedsiębiorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dla odszukania przesyłki terminu przedsiębiorstwo obowiązane jest niezwłocznie uiścić przypadające od zaginionej przesyłki należności celne i inne opłaty według norm określanych każdocześnie w przepisach o materjalnej odpowiedzialności kolei za niedostarczenie urzędom celnym przesyłek celnych.

Niedostarczenie ekspozyturze celnej przesyłek celnych do odprawy lub też dostarczenie przesyłek w stanie zmienionym może spowodować odebranie przedsiębiorstwu prawa uskuteczniania odpraw celnych w ekspozyturze, niezależnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowania karnego i ściągnięcia od przedsiębiorstwa przypadających za przesyłki opłat celnych.

§ 10.

Przekazane przez kolej przedsiębiorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom lub wypuszczone do wolnego obrotu aż dopiero po ocleniu ich i wydaniu do wolnego obrotu przez ekspozyturę celną. Po dostarczeniu przesyłek celnych do przedsiębiorstwa winny one być, o ile nie podlegają odprawie w wagonach, niezwłocznie wyładowane pod dozorem funkcjonarjuszów celnych środkami przedsiębiorstwa do magazynu celnego ekspozytury. W wyjątkowych wypadkach ekspozytura może zezwolić na pozostawienie takich przesyłek w wagonie do dnia następnego.

Magazyn celny przy ekspozyturze pozostaje stale pod wspólnem zamknięciem celnem ekspozytury i przedsiębiorstwa.

Znajdujące się na wagonach i oddzielnych sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być zdjęte tylko przez funkcjonarjuszów celnych.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą.

§ 11.

Przybyłe dla przedsiębiorstwa do ekspozytury przesyłki celne winny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo do odprawy celnej ekspozyturze w terminie ustalonym ogólnemi przepisami celnemi dla zgłoszenia do odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych urzędach celnych. Bieg wymienionego terminu rozpoczyna się od daty przyjęcia przesyłki przez przedsiębiorstwo od kolei na stacji taryfowej.

Odprawa celna wymienionych wyżej przesyłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 12.

Przesyłki wagonowe odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej winny być przez przedsiębiorstwo dostawione do taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu w ciągu 24 godzin, a przesyłki drobnicowe w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wywozowej.

Odpowiedzialność za całość odprawionych przez ekspozyturę celną do wywozu przesyłek oraz za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji taryfowej, lub w kolejowym magazynie tej stacji.

Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez przedsiębiorstwo, z których jeden egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze celnej. W wykazie takim winna kolej oznaczyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość i stan plomb celnych.

§ 13.

Z chwilą przyjęcia przesyłki przez kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za całość przesyłki i dostarczenie jej odbiorczemu urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

W razie istotnej potrzeby kolej może sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej na wywóz w ekspozyturze celnej przed przyjęciem przesyłki do przewozu i podpisaniem listy przekazowej. Sprawdzenie takie winno się odbywać w obecności funkcjonarjusza ekspozytury celnej, lub urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego. O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpowiednie adnotacje na liście przekazowej.

Dostarczenie do magazynu kolejowej stacji taryfowej drogą kołową drobnicowych przesyłek, odprawionych do wywozu przez ekspozyturę, winno odbywać się za pozwoleniem urzędu macierzystego pod konwojem celnym.

§ 14.

Listy przekazowe na przesyłki odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej sporządza przedsiębiorstwo na drukach obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek celnych kolejami. W liście takiej przedsiębiorstwo wypełnia nagłówek oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo wręcza ekspozy-

turze, która zapisuje je do rejestru przekazowegn i wypełnia ze swej strony rubryki 1, 11, 14.

Wypełnione w ten sposób listy przekazowe winny być dostarczone kolejowej stacji taryfowej, która po sprawdzeniu danych, zamieszczonych w liście przekazowej, wypełnia rubrykę 7 i 13 listy, zaopatruje je w pieczęć stacji i podpis, poczem egzemplarz A. listy zatrzymuje celem dołączenia do dokumentów przewozowych, a egzemplarze B. i C. zwraca ekspozyturze. Ekspozytura po otrzymaniu list przekazowych B. i C. postępuje z niemi w myśl Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

O ile przedsiębiorstwo wypisze w nagłówku listy przekazowej nazwę granicznego urzędu celnego odbiorczego, który nie jest właściwy stosownie do przepisów kolejowych dla danego kierunku przewozu, stacja taryfowa jest uprawniona do zmiany w listach przekazowych takiego urzędu na właściwy urząd celny.

Zmiana taka winna być potwierdzona pieczęcią i podpisem stacji taryfowej.

Ekspozytura celna w takich wypadkach zmienia w swoim rejestrze przekazowym pierwotnie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd ustalony w liście przekazowej przez stację taryfową.

Czynności związane z wydawaniem kwitów wywozowych na towary, korzystające ze zwrotu cła, wykonywa wyłącznie urząd macierzysty na zasadzie osobnych wydanych w tym względzie przepisów.

§ 15.

Ekspozytury celne utworzone w siedzibach przedsiębiorstw mają charakter ekspozytur czasowych i mogą być zwinięte po upływie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego przedsiębiorstwa.

§ 16.

Stwierdzone nieprzestrzeganie przez przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, może spowodować niezwłocznie zwinięcie ekspozytury celnej z pominięciem terminu ustalonego w § 15.

§ 17.

Udzielone przedsiębiorstwu prawo dokonywania odpraw celnych towarów w ekspozyturze ustaje z chwilą wydzierżawienia przedsiębiorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tegoż.

§ 18.

Wszystkie przedsiębiorstwa, które korzystają z odpraw celnych towarów w ekspozyturach celnych, utworzonych w siedzibach przedsiębiorstw, winny złożyć właściwej Dyrekcji Ceł w ciągu 30 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia oświadczenie, że przyjmują zawarte w niej warunki i obowiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 19.

Szczegółową instrukcję dla urzędów celnych i ekspozytur co do wykonania niniejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcje Ceł we własnym zakresie, w zależności od lokalnych warunków.

Sposób doręczania urzędom macierzystym i ekspozyturom celnym przez kolejową stację taryfową wstępnych dokumentów celnych (listy przekazowej, deklaracji nadawcy i t. p.), sposób dostarczania kolejowej stacji taryfowej dokumentów na odprawione przez ekspozyturę do wywozu zagranicę przesyłki oraz inne szczegóły kolejowo - celnej czynności ustalą we wzajemnem porozumieniu Dyrekcja Ceł z Dyrekcją Okręgową Kolei Państwowych.

§ 20.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

(Monitor Polski z dnia 18 czerwca 1930 r., Nr. 139, poz. 205).

337.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 23 stycznia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Pucku.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu zwija się Urząd Celny w Pucku.

Likwidację Urzędu Celnego w Pucku porucza się Urzędowi Celnemu w Gdyni.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

(Monitor Polski z dnia 18 czerwca 1930 r., Nr. 139, poz. 206).

Podatki bezpośrednie.

338.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 maja 1930 r.

L. D. V. 1342/4/30

w sprawie stosowania 1%-wej stawki podatkowej przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotów artykułami spożywczemi pierwszej potrzeby.

— — — — — — — —

Najwyższy Trybunał Administracyjny
L. Rej. 52/28.

Odpis.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie: Przewodniczący Sędzia Krzyżanowski i Sędziowie: Żabicki, Wall, przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego Garbaczewskiego, jako protokólanta, w sprawie skargi Władysława Sochy we Lwowie, na orzeczenie Komisji Odwoławczej do spraw podatku przemysłowego przy Izbie Skarbowej we Lwowie z dnia 5 października 1927 r. w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1926, po przeprowadzonej dnia 3 stycznia 1930 r. rozprawie i po wysłuchaniu sprawozdania sędziego-referenta,

uchyla zaskarżone orzeczenie częściowo, jako niezgodne z ustawą, a częściowo z powodu wadliwego postępowania i zarządza zwrot wniesionej opłaty.

POWODY.

Skarżący złożył zeznanie o obrocie za rok 1926 ze sprzedaży wędlin we Lwowie przy ul. Fredry, w którem wykazał obrót w kwocie 18.000 zł. z wyjaśnieniem, że obrót ten pochodzi z drobnej wyłącznie sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby, zaczem podlega on ulgowej 1% stawce podatkowej w myśl art. 7 lit. c) ustawy, przyczem na poparcie wykazanego obrotu nie przedłożył żadnych dowodów, oświadczając w odpowiedniej rubryce zeznania, że ksiąg handlowych nie prowadzi. W aktach wymiarowych znajdują się 2 protokóły lustracji przedsiębiorstwa z dnia 6 lutego 1926 r., z których wynika, że skarżący prowadził masarstwo na zasadzie świadectwa przemysłowego VIII kategorji oraz sprzedaż wędlin własnego wyrobu i mięsa na podstawie świadectwa III kategorji handlowej, następnie wyciąg z wykazu rzeźni miejskiej o dokupionej ilości mięsa, a także protokół spisany z informatorami rzeczoznawcami, którzy określili obrót skarżącego za rok 1926 w kwocie 150.000 zł., z której na sprzedaż wędlin własnego wyrobu wypadła kwota 100.000 zł., a na sprzedaż mięsa 50.000 zł. Komisja Szacunkowa ustaliła obrót w kwocie 100.000 zł., a to 50.000 jako podlegający 2% stawce, a 50.000 jako podlegający 1% stawce podatkowej. W odwołaniu przeciw temu wymiarowi zarzucił płatnik zbyt wygórowany obrót i prosił o zredukowanie tegoż do kwoty 30.000 zł., a to z powodu zubożenia i zbyt wielkiej konkurencji, następnie zastosowanie ulgowej stawki po myśli art. 7 lit. c) ustawy dla całego obrotu, wreszcie o wezwanie go na posiedzenie Komisji celem udzielenia ustnych wyjaśnień.

Komisja Odwoławcza decyzją z dnia 5 października 1927 r. ustaliła obrót w kwocie 75.000 zł., a to 50.000 wedle 2%, a 25.000 wedle 1% stawki podatkowej.

W skardze na tę decyzję do Najwyższego Trybunału Administracyjnego zarzuca skarżący wadliwość postępowania, ponieważ Komisja Odwoławcza nie rozprawiła się z konkretnemi zarzutami odwołania i tylko częściowo uwzględniła odwołanie, oraz twierdzi, że przesłuchanie go przed Komisją Odwoławczą sprzeciwia się ustawie, gdyż przy równoczesnem przesłuchiwaniu 3 innych płatników, członkowie Komisji nie mogli przysłuchać się z uwagą temu, co skarżący ustnie naprowadził.

W odpowiedzi na skargę władza pozwana wnosi o jej oddalenie jako nieuzasadnionej.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w granicach skargi rozważył co następuje:

Skarżący zarzuca wadliwość postępowania, którą upatruje w tem, że Komisja Odwoławcza nia rozprawiła się z konkretnemi zarzutami odwołania i nie uzasadniła zaskarżonej decyzji. Otóż skarżący, w odwołaniu przedewszystkiem podniósł, że obrót został zbyt wysoko ustalony i domagał się o zredukowanie, to znaczy najwyżej do 30.000 zł. Zarzut ten jednak uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny za chybiony, gdyż skarżący żadnych konkretnych dowodów celem poparcia wykazanej przez niego sumy obrotu nie ofiarował, gdyż starał się jedynie uzasadnić, że obrót nie mógł być większy, gdyż dla braku kapitału obrotowego przedsiębiorstwo prowadził kredytem, następnie, że z powodu zubożenia jego odbiorców konsumcja się zmniejszyła, a wreszcie także wpłynęła na to konkurencja handlowa w miejscu prowadzenia przedsiębiorstwa. W tym stanie rzeczy Komisja Odwoławcza mogła pominąć tego rodzaju zarzuty, jako zupełnie gołosłowne i przyjąć za podstawę swych obliczeń zawarty w aktach wymiarowych materjał, zebrany przez Komisję Szacunkową w postaci protokółów lustracji przedsiębiorstwa, wyciągu z wykazu rzeźni miejskiej i opinji rzeczoznawców. Zresztą skarżący nie może twierdzić, by władze wymiarowe nie wzięły pod uwagę naprowadzonych w odwołaniu okoliczności, skoro Komisja Szacunkowa postawiła wniosek o zniżenie obrotu, a Komisja Odwoławcza rozpoznając odwołanie, przychyliła się do wniosku Komisji Szacunkowej i zniżyła obrót do kwoty 75.000 zł. W ustaleniu zatem wysokości obrotu Najwyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrzył się ani naruszenia prawa, ani wadliwości postępowania.

Nadto skarżący w odwołaniu zarzucił nieprawidłowe zastosowanie 2% stawki podatkowej i domagał się w myśl art. 7 lit. c. ustawy zastosowania ulgowej stawki dla całego obrotu. Władza pozwana w odpowiedzi na skargę twierdzi, że ulgowa 1% stawka podatkowa ma tylko zastosowanie do sprzedaży mięsa surowego, natomiast

nie może mieć ona zastosowania do sprzedaży wędlin, jak w konkretnym przypadku, własnego wyrobu, a więc jako do zakładu handlowego, obsługującego zakład przemysłowy, czyli, że tego rodzaju sprzedaż podlega 2% stawce podatkowej. Twierdzenie to jednak nie znajduje uzasadnienia w ustawie o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. Ust., poz. 550, a w szczególności w przepisie art. 7 lit. c ustawy. Rzeczony przepis stosuje 1% ulgową stawkę podatkową do przedsiębiorstw, prowadzących detaliczną lub drobną sprzedaż artykułów spożywczych pierwszej potrzeby bez żadnych ograniczeń, to znaczy, skoro mięso jak i wyroby masarskie, zaliczone są w załączniku do art. 7 ust. końcowy ustawy, jako do artykułów pierwszej potrzeby, to niema żadnej racji ku temu, aby twierdzić, jak to czyni władza pozwana, iż rzeczona ulgowa stawka ma mieć zastosowanie do sprzedaży tylko surowego mięsa, a nie do sprzedaży wędlin, jako pochodzących z własnego zakładu masarskiego. Przepis ten bowiem nie czyni żadnej różnicy między temi artykułami w zależności od ich pochodzenia, to znaczy sposobem ich uzyskania, ani też nie zawiera żadnej wskazówki, by ustawodawca takie różniczkowanie brał w rachubę, skąd mianowicie pochodzą artykuły pierwszej potrzeby.

Ponieważ w konkretnym przypadku zastosowaną została przez władzę wymiarową podatkowa stawka normalna 2% do sprzedaży wędlin jako do artykułów spożywczych pierwszej potrzeby, a nie ulgowa 1% stawka wedle art. 7 lit. c) ustawy, przeto Najwyższy Trybunał Administracyjny dopatrzył się obrazy prawa i uchylił w tej części na zasadzie art. 26 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym poz. 400 Dz. Ust. z r. 1926 zaskarżone orzeczenie, jako niezgodne z ustawą.

Niezależnie od powyższego na zarzut obrazy art. 90 ustawy rozważył Najwyższy Trybunał Administracyjny, co następuje:

W skardze płatnik podniósł, że Komisja Odwoławcza, rozmieszczona w trzech pokojach, połączonych przez otwarte drzwi, przesłuchiwała równocześnie trzy osoby i wobec panującego zgiełku członkowie Komisji nie mogli słyszeć wywodów skarżącego.

Powyższemu zarzutowi przeciwstawiła pozwana władza w odpowiedzi na skargę tylko twierdzenie, że posiedzenia Komisji odbywały się w pełnym składzie i płatnik swe wyjaśnienia złożył wobec Komisji zgodnie z przepisem ustawowym, oraz powołała się w tym względzie na wyciąg z protokółu posiedzeń Komisji z dnia 30 września 1, 4, 5, 7, 10, 13 i 14 października 1927 r. Pozatem pozwana władza zaznaczyła, że ani ustawa, ani też rozporządzenie wykonawcze nie przepisują wcale wewnętrznego porządku obrad Komisji Odwoławczej, przeto zarzuty skargi są w tym względzie nieuzasadnione. Jak z powyższego zatem wynika, pozwana władza nietylko nie wykazała bezzasadności twierdzeń skargi, lecz nawet w swej odpowiedzi nie zaprzeczyła, że urzędowanie odbywało się jednocześnie w trzech przyległych pokojach oraz, że równocześnie przesłuchiwano trzech płatników. W tym względzie należało przyjąć stan sprawy, zgodnie z twierdzeniem skargi, z którego wynika, że płatnik złożył swe wyjaśnienia faktycznie tylko wobec tych członków Komisji, którzy urzędowali w odnośnym pokoju, albowiem członkowie umieszczeni w innych pokojach nie mogli oczywiście słuchać jego wyjaśnień, skoro przesłuchiwali równocześnie innych płatników. Ponieważ z postanowienia art. 90 ustawy o państwowym podatku przemysłowym wynika, że przesłuchanie płatnika winno się odbyć przez Komisję w jej pełnym składzie, czemu w konkretnym wypadku nie stało się zadość, Najwyższy Trybunał Administracyjny dopatrzył się w tem wadliwości postępowania ze szkodą dla skarżącego i uchylił w tej części zaskarżone orzeczenie na zasadzie art. 19 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym Dz. Ust. poz. 400 z roku 1926. Orzeczenie o opłacie opiera się na tymże przepisie ustawy.

Warszawa, dnia 3 stycznia 1930 r.

Podpisy: (—) *Krzyżanowski*, (—) *Żabicki*, *Wall*.

— — — — — — — —

Warszawa, dnia 6 maja 1930 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 1342/4/30.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy)

do wiadomości i zastosowania się z tem, że tezy powyższego wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego winny być stosowane zarówno do obrotów, uzyskanych z detalicznej lub drobnej sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby (art. 7 punkt „c" ustawy o państw. pod. przem.) z oddzielnego zakładu handlowego, obsługującego zakład przemysłowy (rzemieślniczy), należący do tego samego właściciela, jak również do obrotów, uzyskanych ze sprzedaży powyższych artykułów bezpośrednio z zakładu przemysłowego (rzemieślniczego).

(—) *Grodyński*.
Podsekretarz Stanu.

339.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 czerwca 1930 r.

L. D. V. 6545/4/30

w sprawie wyjaśnień do okólnika z dnia 6 maja 1930 r. L. D. V. 1342/4/30.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Wobec wątpliwości powstałych przy zastosowaniu wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 3 stycznia 1930 r. L. Rej. 52/28, przesłanego przy okólniku z dnia 6 maja

1930 r. L. D. V. 1342/4/30, Ministerstwo Skarbu dodatkowo wyjaśnia, że 1%-owa stawka podatkowa z art. 7 punkt c) ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz 550), winna być w myśl powyższego okólnika stosowana do wszelkiego rodzaju sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby bezpośrednio z zakładu rzemieślniczego (zaopatrzonego w kartę rzemieślniczą), względnie z oddzielnego zakładu handlowego, obsługującego zakład rzemieślniczy. Wobec tego sprzedaż artykułów spożywczych pierwszej potrzeby z zakładu rzemieślniczego (bezpośrednio lub pośrednio), zarówno kupcom jak i konsumentom podlegać będzie 1%-owej stawce podatkowej.

Równocześnie nadmienia się, że wspomniane wyżej zarządzenie z dnia 6 maja 1930 r. L. D. 1342/4/30 należy stosować do obrotów osiągniętych począwszy od 1 stycznia 1930 r. oraz do wszystkich wymiarów nieprawomocnych za lata ubiegłe, o ile odnośni płatnicy zakwestjonowali w odwołaniach wysokość stawki podatkowej.

O powyższem zarządzeniu należy niezwłocznie zawiadomić władze podatkowe I instancji.

(—) *Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

340.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 czerwca 1930 r.

L. D. V. 5884/4/30.

w sprawie zwolnienia tranzakcyj eksportowych nierogacizną od podatku przemysłowego od obrotu.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W ślad okólnika z dnia 16 lipca 1929 r. L. D. V. 6042/4 w sprawie zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu mięsa przy wywozie zagranicę — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że narówni z mięsem należy traktować bite świnie.

O powyższem wyjaśnieniu należy zawiadomić władze podatkowe I-ej instancji.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

Opłaty stemplowe

341.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 czerwca 1930 r.

L. D. V. 4775/6/30.

w sprawie zmiany Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów sądowych.

I. Z dniem 1 kwietnia 1930 r. przestały obowiązywać §§ 26, 62 i 90 instrukcji, wymienionej w nagłówku, z dnia 14 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 33, poz. 354), a w ich miejsce wstąpiły §§ 2 (punkt 3), 4 (punkt 1), 7 (punkt 1), 11 oraz 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 1930 r. o kasach sądowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 5, poz. 11 Monitor Polski Nr. 73).

Brzmienie powołanych nowych przepisów jest następujące:

§ 2, punkt 3: „Kasy sądowe pobierają . . . . . opłaty stemplowe, wymierzone przez sekretarjaty sądowe";

§ 4, punkt 1: „Wpływy, wyszczególnione w § 2 p. p. 2, 3 i 4, będą wpłacane wyłącznie do kas sądowych bądź bezpośrednio, bądź przekazem pocztowym, albo też za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe sądu.

Sumy, wpłacone bezpośrednio do kasy sądowej, będą pobierane zapomocą kwitarjusza (§ 7) na podstawie ustnych oświadczeń stron, albo przedstawianych przez nie nakazów płatniczych i innych pism, lub też zapomocą deklaracyj (wzór Nr. 1) *), które kasa wydaje osobie interesowanej tylko na jej żądanie";

§ 7 (punkt 1): „Kasa sądowa potwierdza odbiór każdej sumy wpłaconej bezpośrednio do kasy, wydając kwit z kwitarjusza (wzór Nr. 3) *). Kwit należy pisać ołówkiem atramentowym przez kalkę w trzech egzemplarzach, z których pierwszy pozostaje w kwitarjuszu, drugi wydaje się płatnikowi, ... W razie zepsucia kwitu należy wszystkie trzy egzemplarze przekreślić atramentem i pozostawić w kwitarjuszu.

Kierownik sądu zaświadcza w kwitarjuszu ilość kwitów i ich numery porządkowe, tudzież prowadzi kontrolę otrzymanych i wydanych kasie kwitarjuszów w odpowiednim zeszycie";

§ 11: „1. W księdze kasowej (wzór Nr. 5) *) zapisuje się wymienione w § 2 p. p. 2 i 3 dochody budżetowe, wpłacone do kasy sądowej bądź bezpośrednio bądź przekazami pocztowemi, bądź też na konto czekowe sądu.

Wpływy, wpłacane bezpośrednio lub przekazami pocztowemi, należy zapisywać w chwili pobrania, wpłacane zaś na konto czekowe — w dniu otrzymania wyciągu z konta czekowego. Równocześnie na odnośnych dowodach przychodowych (kwit z kwitarjusza, odcinek przekazu pocztowego, wyciąg z konta czekowego, odcinek blankietu nadawczego) zaznacza się pozycję księgi kasowej.

. . . .

2. Jako rozchody w księdze kasowej zapisywane są . . . . przelewy dochodów budżetowych (§ 2 p. p. 2 i 3) do kas skarbowych (§ 12), ...

---

*) Deklaracja płatnicza wzór Nr. 1 (§ 4), jak również pokwitowanie, wzór Nr. 3 (§ 7) oraz księga kasowa wzór Nr. 5 (§ 11) — ta ostatnia w kolumnach przychodowych 8 — 11 — zawierają między innemi następujące cztery pozycje: „opłaty stemplowe poz. 1", „opłaty stemplowe poz. 8". „ opłaty stemplowe poz. 10", „opłaty stemplowe, dodatek 10%".

§ 12: „1. Dochody budżetowe (rubr. 8 — 15) przelewa się w dniach 11-go, 21,go i 1-go każdego miesiąca zapomocą czeku przelewowego, na konto czekowe kasy skarbowej, w której okręgu znajduje się dany sąd, a mianowicie . . . . . . wpływy . . . . z opłat stemplowych (§ 2 p. 3) — na rachunek Ministerstwa Skarbu względnie Administracji Województwa Śląskiego. Przelewy opłat stemplowych należy uskutecznić oddzielnym czekiem.

2. W powyższych terminach przelewa się każdorazowo całkowitą sumę dochodów budżetowych, wykazaną w księdze kasowej w rubryce 33, z końcem dnia 10-go, 20-go i ostatniego każdego miesiąca. Sumę tę z podziałem na poszczególne kategorje dochodów ustala się przy zamknięciu księgi kasowej w dniu poprzedzającym termin przelewu, wyprowadzając w rubrykach 8 — 16 przypadające do przelania sumy dekadowe.

Wrazie stwierdzenia, że posiadana na koncie czekowem gotówka (rubr. 31) jest mniejsza od podlegającej przelaniu sumy dochodów budżetowych (rubr. 33), należy niezwłocznie uzupełnić gotówkę na koncie czekowem do potrzebnej wysokości, wpłacając odpowiednią sumę z kasy sądowej do Pocztowej Kasy Oszczędności, chociażby suma, która ma być przelana, nie sięgała nawet 50 zł. (§ 8 p. 1).

3. Dochody budżetowe za ostatnią dekadę okresu budżetowego kasa sądowa przelewa na konto czekowe kasy skarbowej z końcem ostatniego dnia okresu budżetowego, przesyłając tegoż dnia czek przelewowy do Pocztowej Kasy Oszczędności.

4. Na odwrotnej stronie odcinka czeku przelewowego należy wskazać paragrafy i pozycje budżetowe, na które odnośne wpływy mają być zarachowane, przyczem na odcinku, dotyczącym ostatniego przelewu za dany okres budżetowy, należy wyraźnie wskazać okres budżetowy, którego wpłata dotyczy. Kasa skarbowa zgodnie z tą wskazówką zarachowuje przelew na właściwy okres budżetowy".

II. Z dniem 1 kwietnia 1930 r. uległ zmianie ustęp ostatni § 25 instrukcji wymienionej w nagłówku, a mianowicie na mocy § 2 Przepisów dla komorników jako specjalnych poborców w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie z dnia 10 marca 1930 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr. 6 str. 126), który głosi: „Przy przyjmowaniu opłat . . . . . stemplowych komornicy obowiązani są kierować się właściwemi przepisami o wymiarze odnośnych opłat, za otrzymaną gotówkę niezwłocznie zakupują znaczki . . . . . . stemplowe naklejają je na odnośnych pismach i kasują przez przekreślenie znaczków na krzyż atramentem, tak, aby końce kresek przechodziły na papier. Nadto należy na znaczkach zaznaczyć datę skasowania oraz położyć podpis kasującego, a obok znaczka wpisać sumę, na jaką skasowano znaczki".

§ 3 powołanych przepisów głosi: „Komornicy wydają kwit z kwitarjusza (wzór Nr. 1) **) na każdą wpłaconą im sumę.

Pokwitowanie należy pisać ołówkiem atramentowym przez kalkę w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy pozostaje w kwitarjuszu, jako dowód przychodowy księgi kasowej (§ 4), drugi zaś wydaje się płatnikowi. Na pierwszym egzemplarzu płatnik potwierdza odbiór wydanego mu kwitu.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

342.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

283. (art. 52). Wyrok sądu powszechnego, uznający kogoś za właściciela nieruchomości na podstawie zasiedzenia (przedawnienia nabywczego), nie podlega opłacie stemplowej, gdyż nie jest wymieniony ani w art. 52 u. o. s. ani też w żadnym innym przepisie części drugiej u. o. s.

Natomiast podlega opłacie stemplowej w myśl rozdziału dziesiątego u. o. s. wyrok sądu polubownego treści wyżej podanej, a mianowicie na mocy art. 52 punktu 5, u. o. s. (L. D. V. 3395/6/30).

284. (art. 76). Pismo, sporządzone zagranicą, stwierdzające przelew papieru wartościowego, wypuszczonego przez instytucję emitującą, mającą siedzibę w Polsce, jeżeli zostało przedstawione instytucji emitującej celem przepisania własności papieru wartościowego w księdze tej instytucji, podlega opłacie stemplowej w myśl rozdziału trzynastego u. o. s., gdyż istnieje warunek wymagalności opłaty, ujęty w art. 5 u. o. s. w wyrazy: „albo jest wykonywane w Polsce". Wykonanie bowiem umowy o przelew imiennego papieru wartościowego polega w szczególności na umożliwieniu przepisania w księdze instytucji emitującej, to zaś przepisanie w przypadku wyżej określonym następuje w Polsce.

To samo tyczy się pisma, sporządzonego zagranicą, którem cedent zawiadamia instytucję emitującą, mającą siedzibę w Polsce, o przelewie

**) Kwit (wzór Nr. 1) zawiera w szczególności tekst następujący: „Dnia . . . . 19 . . r. na podstawie aktu Sygn. . . . . wydanego przez Sąd . . . . . w . . . . . . przyjęto od . . . . : w sprawie . . . . na zakup znaczków . . . . . stemplowych zł. . . . . gr.".

imiennego papieru wartościowego (art. 76 punkt „b" u. o. s.).

Tezy powyższe tyczą się w szczególności kuksów — z wyjątkiem kuksów dawnego typu (§§ 228 i 229 powszechnej ustawy górniczej pruskiej) — a mianowicie ze względu na przepisanie zmiany własności kuksu w księdze gwarków (§ 142 austrjackiej ustawy górniczej oraz § 105 pruskiej ustawy górniczej). W przypadkach powyższych stosuje się ustęp przedostatni art. 76 u. o. s. również wówczas, gdy zarówno cedent jak cesjonarjusz mają mieszkanie lub siedzibę zagranicą. (L. D. V. 4813/6/30).

Przepisy celne.

343.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

(Patrz poz. 336)..

344.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 9 kwietnia 1930 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 13 listopada 1928 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego na jaja.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiona w § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 13 listopada 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 3) uwaga 2, do pozycji taryfy celnej 255 otrzymuje brzmienie następujące:

„Uwaga 2. Jaja wywożone stosownie do przepisów o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę bez cła".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1930 roku.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 czerwca 1930 r. Nr. 44, poz. 376).

345.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 19 maja 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 85 p. 1 i 2 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800) otrzymuje brzmienie podane niżej, przyczem stawki rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg Zł
z poz. 85 p. 1	Gazolina (eter naftowy) o ciężarze gatunkowym 0,710 i mniej, benzyna o ciężarze gatunkowym 0,790 i mniej . .	50.—
z poz. 85 p. 2	a) nafta o ciężarze gatunkowym powyżej 0,790 do 0,840 włącznie	32.—
	b) oleje pędne: gazowy, solarowy, niebieski, zielony; olej parafinowy — wszystko o ciężarze gatunkowym powyżej 0,840 do 0,855 włącznie . . .	20.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 7-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 czerwca 1930 r. Nr. 44, poz. 377).

346.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.

w sprawie instrukcji morsko - celnej dla Urzędu Celnego w Gdyni.

§ 1.

Na podstawie artykułów 2 i 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 ,poz. 314) wprowadza się załączoną przy niniejszem Instrukcję morsko - celną dla Urzędu Celnego w Gdyni.

§ 2.

Instrukcja ta wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1930 roku. Jednocześnie uchyla się moc obowiązującą „Tymczasowej Instrukcji dla morskiego urzędu celnego w Gdyni", zatwierdzonej rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. L. DC/3961/II/25.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 maja 1930 r.

INSTRUKCJA MORSKO - CELNA dla Urzędu Celnego w Gdyni.

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. **Teren działania.**

(1) Działalność Urzędu Celnego w Gdyni rozciąga się na tereny portowe, określone przez Dyrekcję Ceł w porozumieniu z Urzędem Morskim, a o ile chodzi o tereny, należące do marynarki wojennej, w porozumieniu z Dowództwem Floty.

(2) Do tych terenów należą sztuczne występujące w morzu urządzenia, jak też reda.

§ 2. **Wjazd statków.**

Wjazd statków do portu dozwolony jest tylko szlakiem ustalonym przez Urząd Celny w porozumieniu z władzami portowemi.

§ 3. **Zawiadomienie o nadejściu statku.**

(1) Czas nadejścia poszczególnych statków, ich rodzaj i nazwę oraz projektowane miejsce przybicia awizuje Urzędowi Celnemu Kapitanat Portu możliwie najwcześniej, przed przybiciem statku.

(2) Sposób zawiadomienia, zależnie od miejscowych warunków, ustala Kapitanat Portu w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu Celnego.

§ 4. **Przybicie statków.**

Wjazd statków do portu może się odbywać o każdej porze dnia i nocy. Jednak przybicie statków przed wschodem i po zachodzie słońca może mieć miejsce jedynie w porozumieniu Kapitanata Portu z Urzędem Celnym.

§ 5. **Miejsca przybijania statków.**

(1) Przybijanie statków do przystani, wyładowywanie i załadowywanie może się odbywać tylko w miejscach, wyznaczonych na ten cel przez Kapitanat Portu w porozumieniu z Urzędem Celnym.

(2) Zmiana miejsca postoju statku w porcie musi być zgłoszona przez Kapitanat Portu w Urzędzie Celnym; za zmianę miejsca postoju nie uważa się nieznacznych przesunięć statku przy tem samem nabrzeżu.

§ 6. **Dozór celny.**

(1) Od chwili wejścia statku do portu do chwili wyjazdu z portu statek pozostaje pod dozorem celnym.

(2) Organom celnym przysługuje prawo wejścia na pokład każdego statku (z wyjątkiem wojennych), znajdującego się w porcie (§ 1), wglądu do dokumentów okrętowych oraz przeprowadzenia rewizji statku.

B. PRZYWÓZ.

§ 7. **Przyjęcie statków.**

(1) Przyjęcie statków przez Urząd Celny odbywa się od wschodu do zachodu słońca. Na wniosek kapitana statku, statek może być przyjęty również w innej porze na skutek porozumienia Kapitanatu Portu z Urzędem Celnym.

(2) Celem przyjęcia statku udają się na statek urzędnicy celni wraz z uprawnionym maklerem i przystępują do odebrania od kapitana dokumentów wstępnych oraz do rewizji.

(3) Do czasu ukończenia rewizji prawo wstępu na statek mają tylko władze uprawnione. Osoby postronne mogą uzyskać w wyjątkowych wypadkach pozwolenie na wstęp od Kierownika Urzędu Celnego, względnie jego zastępcy.

§ 8. **Termin dostarczenia dokumentów wstępnych.**

(1) Gdyby dokumenty wstępne nie mogły być doręczone urzędnikowi celnemu po wejściu jego na statek, zezwala się kapitanowi przedstawić je Urzędowi Celnemu najpóźniej w ciągu 24 godzin od chwili zawinięcia statku do portu.

(2) Przyjęcie statku odracza się do chwili dostarczenia dokumentów, statek zaś bierze się pod dozór celny.

§ 9. **Dokumenty wstępne.**

(1) Wstępnemi dokumentami celnemi są:

a) zgłoszenie ogólne statku (manifest)—wzór Nr. 1,

b) wykaz włazów i skrytek, podający również ilość sztuk (colli) załadowanych na pokładzie — wzór Nr. 2,

c) spis prowizji okrętowej i zasobów okrętowych — wzór Nr. 3,

d) wykaz przedmiotów należących do kapitana i załogi i przeznaczonych do własnego użytku — wzór Nr. 4,

e) spis bagażów nadanych.

(2) Manifest wymieniony pod lit. a) winien być przedstawiony Urzędowi Celnemu w ilości niezbędnej do wyładowania, dokumenty, wymienione pod lit. b) i c) — w dwóch egzemplarzach, pozostałe zaś dokumenty (d, e) — w jednym egzemplarzu.

(3) Dla ułatwienia rewizji podróżnych Urząd Celny może zażądać do wglądu listy pasażerskiej lub księgi pasażerskiej.

§ 10. **Manifest.**

(1) Manifest, sporządzony według ustalonego wzoru, ma zawierać: dokładny wykaz towarów, przeznaczonych do wyładowania w danym porcie, i osobno spis towarów, przeznaczonych do dalszego przewozu.

(2) W osobnym dziale ma być podany wykaz przedmiotów, uratowanych na morzu, o ile to miało miejsce.

(3) O ile statek przychodzi próżny, lub tylko z balastem, należy to wyraźnie zaznaczyć w manifeście.

(4) W razie załączenia do manifestu dokumentów winna być podana w manifeście ilość tych dokumentów.

(5) Manifest musi być podpisany przez kapitana lub jego pełnomocnika.

(6) Kapitan statku odpowiada za rzetelne wykazanie towarów w manifeście, przedstawionym Urzędowi Celnemu.

(7) Kapitan nie odpowiada za określenie rodzaju towarów w manifeście, o ile wyraźnie zaznaczy w nim, że nie jest mu znana zawartość danych sztuk (colli).

§ 11. **Konosament.**

Na towary przeznaczone do wyładowania w porcie należy zasadniczo przedstawiać jednocześnie z manifestem odpisy konosamentów lub pokwitowania statku; dopuszcza się jednak i późniejsze przedstawienie odpisów konosamentów, lecz tylko pod warunkiem zachowania terminu, ustalonego dla przedstawienia dokumentów wstępnych (§ 8).

§ 12. **Zwolnienie od przedstawiania dokumentów wstępnych.**

(1) Przedstawienie wstępnych dokumentów (§ 9) nie jest wymagane dla statków o pojemności do 50 ton netto, przychodzących bez towarów lub też z towarami, wyszczególnionemi poniżej:

poz. 1.	Zboże w ziarnie i strączkowe.
z poz. 5.	Wolne od cła: ziemniaki, buraki cukrowe i pastewne, kapusta.
z poz. 31.	Lód naturalny.
z poz. 37.	Ryby żywe i nieżywe świeże (mrożone i śnięte) z wyjątkiem luksusowych (pstrągi, łososie, turboty, sole, jesiotry, bieługi, sieje, węgorze).
z poz. 39.	Jaja, mleko świeże, makuchy, otręby.
poz. 58.	Drewno nieprzetarte i przetarte,
z poz. 59 p. 1, 3, 5.	Wyroby ciesielskie, bednarskie, i kołodziejskie, gonty, łopaty i szufle, klepki.
z poz. 64 p. 1.	Wyroby koszykarskie niemalowane.
z poz. 65 p. 1, 2, 3, 4.	Gliny, kreda, gips, alabaster, wapno.
z poz. 66 p. 1.	Kamienie, piasek, dolomit.
p. 2.	Kamienie sztuczne rozdrobnione.
p. 3.	Kamienie budowlane.
p. 4.	Kamienie do ostrzenia.
p. 8.	Płyty łupkowe, łupane.
p. 13-a.	Mika w kawałkach i arkuszach.
z poz. 72 p. 1, 2, 3, 4, 6, 7.	Cegły.
z poz. 73 p. 1, 2.	Rury i sączki (dreny).
z poz. 74 p. 1.	Dachówki.
z poz. 79.	Węgiel, koks, torf.
z poz. 138 p. 1.	Rudy żelazne.

(2) O nadejściu takiego statku składa kapitan tylko krótkie (na pół arkuszu) zgłoszenie, które winno zawierać: datę nadejścia, nazwę statku, jego przynależność państwową, pojemność, port wyjścia, nazwisko kapitana, określenie ładunku (ilość sztuk, rodzaj opakowania i jego cechy, rodzaj i ilość towaru), nazwisko i imię odbiorcy, wreszcie podpis kapitana. Na życzenie kapitana statku zgłoszenie może być sporządzone przez Urząd Celny na podstawie ustnego oznajmienia tegoż kapitana. Zgłoszenie, spisane przez Urząd, podpisuje kapitan.

(3) Ze zgłoszeniem, wymienionem wyżej, postępuje się tak, jak i z manifestem (§ 20).

§ 13. **Poprawki w dokumentach wstępnych.**

Ewentualne poprawki w dokumentach wstępnych, przedstawionych Urzędowi Celnemu, win-

ny być stwierdzone własnoręcznym podpisem kapitana; z chwilą doręczenia Urzędowi Celnemu tych dokumentów, wszelkie późniejsze w nich poprawki nie są dopuszczalne.

§ 14. **Sprawdzenie dokumentów.**

Po otrzymaniu dokumentów od kapitana (§§ 7 — 11), urzędnik celny:

1) oblicza dokumenty i sprawdza ich ilość według manifestu,

2) odnotowuje dzień i godzinę przyjęcia dokumentów na czołowej stronie manifestu, stwierdzając tę adnotację swoim podpisem.

§ 15. **Odprawa podróżnych i bagaży.**

(1) Przy przyjęciu statku odprawie celnej przedewszystkiem podlegają podróżni i ich bagaż. Odprawa podróżnych i ich bagażu odbywa się na statku, o ile to możliwe. W przeciwnym razie należy podróżnych wraz z ich bagażem skierować pod kontrolą celną do sali rewizyjnej, gdzie odprawa odbywa się na ogólnych zasadach.

(2) Niezłożenie dokumentów nie wstrzymuje odprawy podróżnych i ich ręcznego bagażu.

(3) Odprawy bagażu nadanego dokonywa się na podstawie listy bagażowej (§ 9 lit. e).

(4) Wyniki rewizji bagażu odnotowuje się w liście bagażowej, umieszczając numery wydanych kwitów celnych, względnie oznaczając odprawę wolną od cła, jako też podając pozycję rejestru przywozu, o ile bagaż został wzięty na skład.

§ 16. **Wstępna rewizja statku.**

(1) Na podstawie przyjętych dokumentów przeprowadza się wstępną rewizję statku.

(2) Przy rewizji tej musi być obecny kapitan lub jego pełnomocnik, którzy mają obowiązek wskazać rewidującym urzędnikom wszystkie pomieszczenia, przejścia, włazy i skrytki oraz okazać im wszelką pomoc, potrzebną przy rewizji.

(3) Przy rewizji wstępnej statku sprawdza się zgodność przedstawionego przez kapitana zgłoszenia włazów i skrytek ze stanem faktycznym.

(4) Jeżeli na górnym pokładzie znajdują się towary, to urzędnik, przyjmujący statek, sprawdza ilość sztuk i odntowuje to w spisie włazów i skrytek.

(5) Po rewizji wstępnej należy nałożyć zamknięcia urzędowe na wszystkie włazy, prowadzące do miejsc, w których są przechowane towary, jak również na osobne pomieszczenia z towarami, względnie wziąć pod specjalny dozór celny.

(6) Statki, przybywające w stanie próżnym celem zabrania towaru, mogą być, na żądanie strony, poddane rewizji celnej przed przybiciem do nabrzeża.

§ 17. **Zakaz łączenia się z brzegiem i innemi statkami przed ukończeniem rewizji wstępnej.**

(1) Bez specjalnego pozwolenia Urzędu Celnego, załodze statku nie wolno opuszczać statku przed ukończeniem wstępnej rewizji.

(2) Wynoszenie ze statku lub przenoszenie na statek jakichkolwiek przedmiotów bez specjalnego pozwolenia Urzędu Celnego jest zabronione.

§ 18. **Rewizja inwentarza, prowiantu oraz odprawa rzeczy przywiezionych przez kapitana i załogę.**

(1) Jednocześnie dokonywa się na statku:

a) sprawdzenia przedmiotów, należących do kapitana i załogi, przeznaczonych do własnego użytku, oraz

b) rewizji inwentarza okrętowego, zasobów okrętowych i prowiantu.

(2) Znajdujący się na statku prowiant pozostaje pod specjalnym dozorem Urzędu Celnego. Prowiant, potrzebny dla wyżywienia załogi i pasażerów podczas postoju statku w porcie, wolny jest od cła.

(3) O ile dozór celny, dostatecznie zabezpieczający przed przeniesieniem prowiantów na ląd, nie mógłby być ustanowiony, Urząd Celny wydziela prowiant stopniowo w ilościach, nieprzekraczających zapotrzebowania 3-dniowego. Resztę prowiantu bierze się pod zamknięcie celne.

(4) Apteka okrętowa, zasoby okrętowe oraz inwentarz nie podlegają zamknięciu celnemu.

§ 19. **Wyniki wstępnej rewizji.**

Wyniki wstępnej rewizji statku oraz rewizji prowiantu i zasobów okrętowych odnotowuje się w odpowiednich rubrykach wykazu włazów i skrytek oraz manifestu, tudzież spisu prowizji okrętowej i zasobów okrętowych.

§ 20. **Księgowanie dokumentów w Urzędzie.**

(1) Przybywające statki zapisuje się do rejestru statków przychodzących (wzór Nr. 5).

(2) Z dokumentami, według których przyjęty został statek, Urząd Celny postępuje w następujący sposób:

a) sprawdza każdą pozycję w manifeście według konosamentów,

b) towary według manifestu zapisuje do rejestru przywozu, w myśl przepisów instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, dotyczącej odprawy celnej,

c) zaopatruje odpisy konosamentów w pozycje rejestru przywozu.

(3) Do manifestu dołącza Urząd:

a) odpisy konosamentów,

b) wykaz włazów i skrytek,

c) spis prowizji okrętowej i zasobów okrętowych,

d) wykaz przedmiotów, przywiezionych przez kapitana i załogę do własnego użytku,

e) spis bagażów nadanych.

(4) Drugie egzemplarze wykazu włazów i skrytek oraz spisu prowizji okrętowej, potwierdzone przez Urząd Celny, wręcza się kapitanowi.

§ 21. **Zgłoszenie miejsca złożenia towarów.**

(1) Przed wyładowaniem statku przedsiębiorstwo okrętowe, względnie uprawniony makler, winni zgłosić miejsce zamierzonego złożenia towaru.

(2) Towary mogą być składane w magazynach i na placach, pozostających pod kontrolą celną, a za zezwoleniem Urzędu Celnego także na nabrzeżu, o ile rodzaj towaru na to pozwala. Urząd Celny winien zezwolić również na ładowanie bezpośrednio do wagonów lub innych

środków transportowych towarów masowych o niskiem cle, łatwych do otaryfowania. Nad załadowywaniem należy ustanowić ścisły dozór celny.

§ 22. **Czas wyładowywania.**

(1) Towary masowe mogą być wyładowywane w każdej porze dnia i nocy.

(2) Wyładowywanie towarów drobnicowych odbywa się z reguły w dni powszednie i tylko w porze dziennej, t. j. od wschodu do zachodu słońca.

(3) Na wniosek strony, może zezwolić Urząd Celny na dokonanie wyładunku towarów drobnicowych w dni świąteczne oraz w nocnej porze.

(4) Gdy wyładowanie towarów odbywa się w porze nocnej, strona winna postarać się o dostateczne oświetlenie.

§ 23. **Wyładowanie.**

(1) Po dokonaniu formalności celnych, związanych z przyjęciem statku, Urząd Celny zezwala na wyładowanie towarów.

(2) Wyładowywanie odbywa się pod kontrolą celną, w kolejności przybicia statków.

(3) Pierwszeństwo jednak mają statki uszkodzone, statki linij regularnych, statki z towarami szybko psującemi się oraz statki pasażerskie.

§ 24. **Stwierdzenie nienaruszalności zamknięć.**

Przed rozpoczęciem wyładunku urzędnik celny winien stwierdzić, czy nałożone zamknięcia celne nie zostały naruszone.

§ 25. **Dokumenty wyładunku.**

Wyładunek towarów odbywa się według manifestu (§ 9 (2)).

§ 26. **Przerwa w wyładowaniu.**

Na czas przerwy w wyładowaniu (np. przerwa obiadowa, przesunięcie statku i t. p.), należy na wszystkie włazy do miejsc z towarami nałożyć ponownie zamknięcia celne, notując to w wykazie włazów i skrytek. W miarę możności Urząd Celny zamiast nakładania zamknięć celnych może ustanowić osobny nadzór celny.

§ 27. **Powtórna rewizja statku.**

Po wyładowaniu odbywa się powtórna rewizja statku, której wynik odnotowuje się w wykazie włazów i skrytek oraz w manifeście.

§ 28. **Przyjęcie do składów.**

Przyjęcie wyładowanych ze statku towarów do składów, przekazywanie towarów do innych urzędów oraz ostateczna odprawa towarów mają być dokonywane w myśl obowiązujących przepisów celnych, jak ogólnych, tak i specjalnych, wydawanych dla składów celnych.

§ 29. **Niezgodność przy wyładunku.**

(1) W razie ujawnienia różnicy w ilości sztuk, podanych w manifeście, uszkodzeń lub też różnicy wagi, znaków i numerów poszczególnych sztuk, sporządza się protokół.

(2) Protokół podpisują urzędnik celny, kapitan lub jego pełnomocnik, ewentualnie i przedstawiciel składu celnego.

§ 30. **Konieczność rewizji wewnętrznej towaru.**

Przy ujawnieniu uszkodzeń opakowania oraz w razie ujawnienia sztuk (colli) z niewiadomą zawartością, tudzież znalezienia sztuk, niewykazanych w manifeście, należy równocześnie przeprowadzić rewizję wewnętrzną i wynik jej podać w protokóle.

§ 31. **Wpadnięcie ładunku do morza.**

W razie przypadkowego wpadnięcia ładunku do morza sporządza się również protokół, podpisywany przez urzędnika celnego, kapitana lub jego pełnomocnika i świadków tego wypadku.

§ 32. **Wyładowanie na redzie zapomocą statków przewozowych.**

(1) W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dokonywane wyładowanie towarów, pasażerów oraz bagażów ze statków w miejscu zarzucenia kotwicy na redzie, zapomocą statków przewozowych (lichtug). Wyładowanie zapomocą lichtug odbywa się według tych dokumentów, co i wyładunek normalny.

(2) Wyładowanie takie dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Urzędu Celnego i pod ścisłą kontrolą celną.

§ 33. **Towary szybko psujące się.**

Towary podlegające szybkiemu zepsuciu mogą być na wniosek strony, odprawiane na statku, pod warunkiem zachowania ogólnych przepisów, dotyczących odprawy celnej.

C. WYWÓZ.

§ 34. **Zgłoszenie załadowania statku.**

Zamierzone załadowanie statku winien kapitan lub jego pełnomocnik zgłosić Urzędowi Celnemu.

§ 35. **Wstępna rewizja wywozowa statku.**

Przed przystąpieniem do załadowania statku na wywóz odbywa się wstępna rewizja wywozowa statku na tych samych zasadach, jak i przy przyjęciu statku.

§ 36. **Czas załadowywania.**

(1) Towary masowe mogą być załadowywane w każdej porze dnia i nocy.

(2) Załadowywanie towarów drobnicowych odbywa się w dni powszednie i tylko w porze dziennej, t. j. od wschodu do zachodu słońca, pod kontrolą celną.

(3) Na wniosek strony może zezwolić Urząd Celny na załadowywanie drobnicowych towarów również i w dni świąteczne oraz i w nocy.

(4) Gdy załadowanie towarów odbywa się w porze nocnej, strona winna postarać się o dostateczne oświetlenie.

(5) O ile statek bezpośrednio po załadowaniu nie odchodzi zagranicę, nakłada się na włazy zamknięcia celne.

§ 37. **Przerwa w załadowywaniu.**

Na czas przerwy w załadowywaniu nakłada się na włazy zamknięcia celne lub też ustala się osobny dozór celny.

§ 38. **Odprawa wywozowa towarów.**

Towary, przeznaczone do wywozu, winny być przed ich załadowaniem na statek zgłoszone do odprawy wywozowej i odprawione do wywozu na ogólnych zasadach. Na dowód dokonanej odprawy Urząd Celny stempluje konosamenty.

§ 39. **Odprawa wywozowa towarów masowych, podlegających cłu.**

(1) Gdy do wywozu przeznaczone są towary masowe podlegające cłu, których ilość ustalona być może dopiero po załadowaniu, Urząd Celny może zezwolić na wstępne zgłoszenie wywozowe, polegające na zgłoszeniu tylko rodzaju towaru wywożonego z tem, że deklaracja wywozowa zostanie po załadowaniu odpowiednio uzupełniona przez stronę. W tym wypadku strona powinna złożyć przed załadowaniem odpowiednie zabezpieczenie należności celnych.

(2) Podczas załadowywania urzędnik celny notuje załadowane ilości towarów. Po ukończeniu załadowania notatkę tę sprawdza się według konosamentów, poczem załatwia się deklarację wywozową. Notatkę, podpisaną przez funkcjonarjusza celnego, dozorującego załadowanie, dołącza się do deklaracji wywozowej.

§ 40. **Odprawa wywozowa podróżnych i bagażu.**

Rewizja podróżnych, wyjeżdżających zagranicę z portu, oraz ich bagażów odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 41. **Zgłoszenie odejścia statku.**

Po ukończeniu załadowania kapitan lub jego pełnomocnik składa Urzędowi Celnemu pisemne zgłoszenie odejścia statku (w dwóch egzemplarzach) na formularzu według wzoru Nr. 6.

§ 42. **Ostateczna rewizja statku.**

(1) Na podstawie zgłoszenia odejścia Urząd Celny przeprowadza ostateczną rewizję statku.

(2) Rewizja ta polega na stwierdzeniu przez urzędnika celnego całości nałożonych zamknięć celnych i zdjęciu ich oraz na sprawdzeniu, na podstawie dokumentów, czy wogóle na statku nie znajdują się towary, nieodprawione do wywozu przez Urząd.

(3) Wynik rewizji odnotowuje się na zgłoszeniu wejściowem statku (§ 41).

§ 43. **Zezwolenie na odejście statku.**

Na odpłynięcie statku Urząd Celny wydaje kapitanowi lub jego pełnomocnikowi pisemne zezwolenie, stwierdzające, że ze strony Urzędu Celnego niema przeszkód do odejścia statku. Zezwolenie wypisuje się na zgłoszeniu odejścia (§ 41) i jeden egzemplarz wręcza kapitanowi statku.

§ 44. **Rejestr statków odchodzących.**

(1) Po odejściu statku należy na zgłoszeniu odejścia umieścić adnotację: „Statek X. załadowany zgodnie ze zgłoszeniem, znajdował się pod dozorem celnym i wystąpił zagranicę pod kontrolą celną dnia . . . .". Klauzulę tę podpisuje urzędnik celny (obecny przy odejściu statku), wyciskając pieczęć Urzędu Celnego.

(2) Zgłoszenie odejścia statku, w ten sposób załatwione, zapisuje się do rejestru odchodzących statków (wzór Nr. 7).

D. ODPRAWA STATKÓW WOJENNYCH.

§ 45. **Zgłoszenie przybycia wojennego statku.**

(1) Dowódcy statków polskiej marynarki wojennej, przybywających z zagranicy bez towarów, zgłaszają Urzędowi Celnemu pisemne o tem oświadczenie.

(2) Statki te wolne są od rewizji celnej.

§ 46. **Specyfikacja towarów.**

(1) O ile na statku wojennym przywieziono towary, które mają być wyładowane na ląd, dowódca statku winien doręczyć Urzędowi Celnemu specyfikację towarów z własnoręcznym podpisem.

(2) Wyładowanie towarów odbywa się na podstawie tej specyfikacji pod kontrolą celną.

§ 47. **Odprawa na statku wojennym.**

Odprawa celna towarów na statku wojennym może być dokonana jedynie na pisemny wniosek dowódcy statku.

§ 48. **Obce statki wojenne.**

Obce statki wojenne wolne są od wszelkich formalności celnych, chyba, że wyładowywałyby jakiekolwiek towary na ląd.

E. ODPRAWA JACHTÓW I ŁODZI SPORTOWYCH.

§ 49. **Jachty krajowych jachtklubów.**

Statki kursujące pod banderą jachtklubów, mających siedzibę na polskim obszarze celnym, mogą korzystać z ułatwień przy odprawie celnej (§ 50) pod warunkiem złożenia przez zarządy jachtklubów w Urzędzie Celnym:

1) szczegółowego spisu wszystkich statków sportowych, należących do poszczególnych jachtklubów,

2) opisu każdego statku z wymienieniem nazwy klubu, nazwy statku, jego pojemności, nazwiska kapitana i dołączeniem rysunku flagi klubowej,

3) spisu inwentarza, należącego do statku,

4) oświadczenia zarządu jachtklubu, iż bierze na siebie całkowitą odpowiedzialność, że obowiązujące przepisy celne nie będą w niczem naruszone oraz, że na statkach klubowych nigdy nie będą przewożone przedmioty i artykuły spożywcze w ilościach, przekraczających zapotrzebowanie statku.

§ 50. **Jachty, kursujące na wodach przybrzeżnych.**

Statki, co do których zostały wypełnione warunki, wymienione w poprzednim paragrafie (§ 49), przy wejściu do portu lub wyjściu z portu oraz podczas postoju w porcie pozostają tylko pod ogólnym nadzorem Urzędu Celnego.

§ 51. **Jachty przyjeżdżające z zagranicy lub odjeżdżające zagranicę.**

(1) Przybywające z zagranicy lub wyjeżdżające zagranicę statki, należące do klubów tak krajowych, jak i zagranicznych, podlegają rewizji celnej na ogólnych zasadach.

(2) Zamiast dokumentów wstępnych przy przyjeździe (§ 9) oraz zamiast zgłoszenia odejścia statku (§ 41) przy wyjeździe, może kapitan statku złożyć na piśmie krótką deklarację o przyjeździe lub odjeździe.

(3) W deklaracji tej należy wymienić nazwę klubu, do którego należy statek, nazwę statku, jego pojemność, port, z którego przybył, względnie port, do którego udaje się, wyszczególnić załogę oraz stwierdzić własnoręcznym podpisem, czy i jakie towary, podlegające ocleniu, znajdują się na statku.

§ 52. **Ulgowe traktowanie jachtów.**

Urząd celny winien, w granicach obowiązujących przepisów, stosować względem statków, należących do jachtklubów, możliwe ułatwienia.

§ 53. **Łodzie sportowe i spacerowe.**

Łodzie sportowe i spacerowe pozostają tylko pod ogólną kontrolą celną, bez względu na to, czy są zarejestrowane w jachtklubach, czy też nie.

F. ZAPROWIANTOWANIE STATKÓW.

§ 54. **Zaprowiantowanie statków ze składów tranzytowych.**

(1) Artykuły, przeznaczone do zaprowiantowania statków, wypuszcza się ze składów tranzytowych na zasadach, ustalonych dla wywozu towarów, pozostających pod kontrolą celną.

(2) Ze składów tranzytowych zaprowiantowywać się mogą:

a) statki zagraniczne przez cały czas od chwili przybycia statku do portu lub na redę do chwili odejścia,

b) krajowe zaś statki — tylko dla spożycia w czasie zagranicznej podróży z tem, że do chwili odjazdu statku zagranicę prowiant pozostanie pod zamknięciem celnem. Statki kursujące w żegludze przybrzeżnej, nie korzystają z prawa zaprowiantowania się ze składów tranzytowych.

§ 55. **Zaprowiantowanie z wolnego obrotu.**

(1) Kapitanowie (lub ich pełnomocnicy) statków zagranicznych i krajowych, o ile zaprowiantowują się z wolnego obrotu, winni złożyć w Urzędzie Celnym pisemne oświadczenie co do ilości potrzebnego prowiantu.

(2) Przy zaprowiantowaniu artykułami, pochodzącemi z wolnego obrotu, a podlegającemi cłu wywozowemu:

a) krajowe statki mogą zabierać bez cła produkty w ilościach potrzebnych na cały czas pobytu statku zagranicą,

b) statki zaś zagraniczne — tak na czas potrzebny dla zawinięcia do pierwszego portu zagranicznego, jak i na czas postoju w polskim porcie.

§ 56. **Odnotowywanie prowiantu w dokumentach celnych.**

(1) Otrzymany przez statek ze składu tranzytowego prowiant należy zanotować w obu egzemplarzach listy prowizyjnej, wyszczególniając każdorazowo numer dokumentu celnego (deklaracji wywozowej).

(2) Prowiant pobrany z wolnego obrotu, a podlegający cłu wywozowemu, należy również odnotować na liście prowizyjnej, powołując się na złożone przez kapitana oświadczenie (§ 55 (1). Oświadczenie to dołącza Urząd Celny do manifestu.

§ 57. **Zaprowiantowanie statków wojennych.**

Statki wojenne, krajowe i zagraniczne, mogą się zaprowiantowywać według zasad, ustalonych w §§ 54 i 55. Prowiant, zabrany przez statki wojenne krajowe dla podróży zagranicznej, może pozostawać do chwili odjazdu zagranicę statków bez zamknięcia celnego.

G. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 58. **Równoczesne załadowanie i wyładowanie.**

Równoczesne załadowywanie i wyładowywanie towarów na statek dopuszczalne jest tylko za pozwoleniem Urzędu Celnego.

§ 59. **Odładowanie towarów.**

Na wniosek kapitana lub jego pełnomocnika chwilowe odładowanie towaru może być dokonane za zezwoleniem Urzędu Celnego tylko w razie uzasadnionej potrzeby, jak np. w celu innego rozmieszczenia towaru na statku, w razie sporu co do ilości załadowanych towarów i t. p.

§ 60. **Reparacja inwentarza.**

W razie uzasadnionej konieczności Urząd Celny może zezwolić na przeniesienie ze statku na brzeg przedmiotów, należących do sprzętu lub inwentarza statku, a wymagających naprawy w porcie.

§ 61. **Wyładowanie towarów w celu reparacji statku.**

Jeżeli kapitan zechce wyładować towary w celu reparacji uszkodzeń statku, to powinien oddać ładunek aż do powtórnego załadowania pod dozór celny według spisu, który podpisują kapitan i urzędnik, przyjmujący ładunek.

§ 62. **Przenoszenie przyrządów pomocniczych.**

Przyrządy, służące do podnoszenia ciężarów lub dla ochrony towarów od uszkodzeń, mogą być

przenoszone ze statku na statek pod warunkiem zawiadomienia Urzędu Celnego przez kapitana.

§ 63. **Agenci przedsiębiorstwa okrętowego i dostawcy prowiantu.**

(1) Przedstawicielom przedsiębiorstwa okrętowego, do którego należy statek, przysługuje prawo swobodnego odwiedzania statku, przez cały czas pobytu statku w porcie i na redzie, pod ogólną kontrolą Urzędu Celnego.

(2) Na podstawie pozwoleń Urzędu Celnego i pod jego kontrolą, dostawcy okrętowi mogą odwiedzać statek w porcie i na redzie, celem zaoferowania zaprowiantowania.

§ 64. **Przewóz do Gdańska i z Gdańska towarów, podlegających podatkom wewnętrznym.**

Przewóz drogą morską między Gdynią i W. M. Gdańskiem towarów monopolowych, jakoteż podlegających podatkom wewnętrznym, odbywa się na zasadach, przewidzianych w umowie polsko-gdańskiej.

§ 65. **Ruch pasażerski.**

Krajowe statki pasażerskie, kursujące pod polską lub gdańską banderą, pomiędzy portami polskiemi z jednej strony a Gdańskiem z drugiej, pozostają podczas pobytu w porcie pod stałym dozorem celnym.

§ 66. **Kutry i łodzie rybackie.**

Kutry i łodzie rybackie tak polskie, jak i gdańskie, zawijające do portu, nie podlegają z reguły rewizji celnej, chyba, że zachodziłoby podejrzenie, że w łodziach tych, poza rybami, znajdują się towary ,podlegające ocleniu.

§ 67. **Zawinięcie do portu z konieczności.**

Statki, zawijające do portu z konieczności, aby uratować od niebezpieczeństwa siebie, ładunek i osoby, znajdujące się na statku, nie podlegają rewizji celnej pod warunkiem, że kapitan po przybyciu złoży Urzędowi pisemne zeznanie o powodach zawinięcia do portu oraz dokumenty, stwierdzające port przeznaczenia. Statki takie pozostają pod dozorem celnym.

§ 68. **Naruszenie zamknięć celnych.**

W razie naruszenia zamknięć celnych, przewidzianych w §§ 16 (5), 18 (3), 26, 36 (5), 37, 42 (2) i 54 (2b), sporządza się protokół, który podpisuje urzędnik celny i kapitan statku lub jego pełnomocnik.

§ 69. **Postanowienia karne.**

W sprawie przestępstw celnych w ruchu morskim mają zastosowanie postanowienia ustawy karno-skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

Wzór Nr. 1.

do § 9 (1a).

Strona 1.

Flaga . . . .
Znak rozpoznawczy . . . .
Ilość załogi . . . .

ZGŁOSZENIE OGÓLNE STATKU

(manifest)

Kapitana . . . . z . . . .
o zawartości prowadzonego przezeń statku (żaglowego, parowego) . . . . [1])
o pojemności . . . . tonn. przybywającego z . . . .
gdzie ładunek przyjęto na statek.

Port macierzysty statku . . . .
Do zgłoszenia dołączam . . . . sztuk dokumentów.
Prawdziwość zgłoszenia stwierdzam swoim podpisem.

. . . . .dnia . . . . . 19 . . .

Kapitan statku:

Rej. statków przych. poz. . . . . Statek przyjęli	Otrzymano: dokumentów . . . . sztuk dnia . . . . godzina . . . Podpis urzędnika celnego:

U w a g a: [1]) Nazwa statku.
Manifest tylko dla przesyłek morskich.

(rozmiar 26 × 42 cm.).

do wzoru Nr. 1.

Strona 2.

I. Zgłoszenie kapitana [1])

Pozycja kolejna	Nazwisko odbiorców	Miejsce zamieszkania odbiorców	Cechy i numery	Ilość sztuk (colli)	Rodzaj opakowania

Uwaga: [1]) Pod spisem umieszcza Kapitan swój podpis.

do wzoru Nr. 1

Strona 3.

Waga brutto:	Rodzaj towaru:	Kraj pochodzenia	II. Załatwienie urzędu celnego: Wynik rewizji wstępnej (zgodność ze zgłoszeniem, czy też na czem ewent. niezgodność polega § 19 instrukcji)	Pozycja rejestru przywozu (§ 20 instr.)	Uwagi

do wzoru Nr. 1.

Strona 4.

Pouczenie

(Wyciąg z instrukcji morsko - celnej).

z § 9.

(2) Manifest winien być przedstawiony Urzędowi Celnemu w ilości niezbędnej do wyładowania.

§ 10. **Manifest.**

(1) Manifest, sporządzony według ustalonego wzoru, ma zawierać: dokładny wykaz towarów, przeznaczonych do wyładowania w danym porcie i osobno spis towarów, przeznaczonych do dalszego przewozu.

(2) W osobnym dziale ma być podany wykaz przedmiotów, uratowanych na morzu, o ile to miało miejsce.

(3) O ile statek przychodzi próżny, lub tylko z balastem, należy to wyraźnie zaznaczyć w manifeście.

(4) W razie załączenia do manifestu dokumentów, winna być podana w manifeście ilość tych dokumentów.

(5) Manifest musi być podpisany przez kapitana lub jego pełnomocnika.

(6) Kapitan statku odpowiada za rzetelne wykazanie towarów w manifeście, przedstawionym Urzędowi Celnemu.

(7) Kapitan nie odpowiada za określenie rodzaju towaru w manifeście, o ile wyraźnie zaznaczy w nim, że nie jest mu znana zawartość danych sztuk (colli).

§ 11. **Konosament.**

Na towary, przeznaczone do wyładowania w porcie, należy zasadniczo przedstawiać jednocześnie z manifestem odpisy konosamentów lub pokwitowania statku; dopuszcza się jednak i późniejsze przedstawienie odpisów konosamentów, lecz tylko pod warunkiem zachowania terminu, ustalonego dla przedstawienia dokumentów wstępnych (w ciągu 24 godzin od chwili zawinięcia statku do portu — § 8 (2)).

§ 13. **Poprawki w dokumentach wstępnych.**

Ewentualne poprawki w dokumentach wstępnych, przedstawianych Urzędowi Celnemu, winny być stwierdzone własnoręcznym podpisem Kapitana; z chwilą doręczenia Urzędowi Celnemu tych dokumentów wszelkie późniejsze w nich poprawki nie są dopuszczalne.

Wzór Nr. .
do § 9 (1b).

Strona 1.

ZGŁOSZENIE [1])
włazów, luków i skrytek

w statku .... [2]) o pojemności

.... tonn, prowadzonym przez kapitana ....

....

z ....

Rej. statków przych. poz. ....

I. Włazy i luki: I. Zamknięcia urzędowe:

I. Włazy i luki	Ilość wyrażona słowami	Zamknięto: pieczęciami	Zamknięto: plombami	Zdjęto: pieczęcie	Zdjęto: plomby	Zamknięto: pieczęciami	Zamknięto: plombami	Zdjęto: pieczęcie	Zdjęto: plomby
		Ilość		Ilość		Ilość		Ilość	
Główny właz									
Towarowy właz									
Przedni (kluzowy) właz									
Tylny właz									
Luk zsypowy									
Świetlny luk									
Grodziowy luk u tylnej grodzi . .									
Grodziowy luk u przedniej grodzi .									
Przednie podwoje ładunkowe . . .									
Tylne podwoje ładunkowe . . .									
Podwoje balastu									
Właz wewnętrzny									

II. Skrytki, których przy powierzchownych oględzinach nie można spostrzedz:

II. Wynik sprawdzenia (zgodnie lub nie):

Uwagi: [1]) Zgłoszenie należy przedstawić w 2 egzemplarzach.
[2]) Wymienić rodzaj i nazwę statku.

do wzoru Nr. 2.

Strona 2.

III. Przednie i tylne grodzie, jakoteż pokład są urządzone tak bezpiecznie i silnie, że nie dopuszczają dostępu do pomieszczeń towarowych inaczej, niż zapomocą zgłoszonych w pozycji I-szej włazów, luków

albo też

są tego rodzaju, iż zachodzi potrzeba urządzenia osobnych zamknięć dla zebezpieczenia pomieszczeń towarowych.

IV. Na pokładzie załadowanych

ilość colli . . . .
rodzaj towaru . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Zgłoszenie powyższe jest prawdziwe.

Przyjmuję odpowiedzialność za utrzymanie zamknięcia urzędowego w stanie nienaruszonym.

. . . . dnia . . . . 19 . .

Kapitan statku:

III. Wynik sprawdzenia:

(Zgodnie lub nie).

albo

nałożono zamknięcie (ilość i jakie): . .
. . . .

IV. Wynik sprawdzenia (zgodnie lub nie) . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Urząd Celny
. . . . dnia . . . . 19 . .

Pieczęć urzędowa:

Podpisy urzędników celnych:

Wzór Nr. 3

do § 9 (1c).

Strona 1.

Rej. statków przych. poz. . . . .

Spis prowizji i zasobów okrętowych

statku (żaglowego, parowego [1]) . . . .
o pojemności . . . . . . tonn z załogą, składającą się z . . . . . . ludzi (łącznie z kapitanem i sternikiem), przybywającego z . . . .
pod dowództwem kapitana . . . .
(zamieszkałego w . . . .).

Wskazówki:

1. Nie należy zgłaszać:
   a) takich zasobów gospodarczych na statku (farba olejna, smar, pakuły i t. d.), które znajdują się w ilości, odpowiadającej niewątpliwie zwykłemu zużyciu;
   b) zwykłego osprzętu (przyborów) okrętowego;
   c) innych przedmiotów inwentarza, o ile są wpisane do księgi inwentarzowej statku.
2) O ile na statkach prowadzi się osobne księgi prowizji, wystarczy powołanie się na te księgi; rewidujący urzędnik celny sprawdza prowizję według tych ksiąg i stwierdza swoim podpisem.
3) Waga przedmiotów podlegających zgłoszeniu może być podana w przybliżeniu.
4) Spis prowizji sporządza się w dwóch równobrzmiących egzemplarzach.
5) O ileby dla spisu prowizji, zasobów lub inwentarza druk ten nie wystarczał, należy dalsze przedmioty wykazać na osobnym arkuszu i dołączyć go trwale do druku.

Uwaga: [1]) nazwa statku.

do wzoru Nr. 3.

Strona 2.

Nazwa przedmiotów	Ilość zgłoszonej prowizji względnie powołanie się na księgę prowizyjną	Ilość prowizji wydanej do zużycia na statku [1]			Dobrano z wolnego obrotu lub składu tranzytowego	Oclono	Ilość prowizji w chwili odjazdu statku
		w dniu	w dniu	w dniu			
	Ilość w kg, sztukach (butelkach), litrach i t. p.						
I. Prowizja.							
1. Napoje:							
Piwo, porter							
Wódka, likier, rum, arak i t. p. .							
Wino i jabłecznik w beczkach . .							
. . . .							
2. Środki żywnościowe:							
Masło, margaryna							
Słonina, smalec							
Mięso i wyroby mięsne							
Konserwy							
Makaron, wermiszele							
Mleko kondensowane							
Mąka							
Ryż							
Śledzie							
Owoce świeże							
Owoce suszone							
Sól							
Cukier							
Syrop							
Czekolada							
Korzenie							
Ocet							
Kawa							
Herbata							
Ser							
3. Środki do palenia:							
Tytoń							
Cygara							
Papierosy							

Uwaga: [1]) Wypełnia Urząd Celny w wypadkach, gdy towar pozostaje pod zamknięciem celnem.

Do wzoru Nr. 3.

Strona 3.

Nazwa przedmiotów	Ilość: zgłoszona klg	Ilość: wywieziona z powrotem klg	Ilość: oclona klg	Uwagi
II. Zasoby okrętowe statku, przewyższające zwykłe zużycie:				
Farba olejna				
Pokost				
Gwoździe i bolce				
Stare żelastwo jako balast . .				
Liny				
Płótno żaglowe				
Przybory do oświetlania . . .				
Oleje				
Tran				
Mydło				
III. Inwentarz okrętowy, nie wpisany do księgi inwentarzowej.				
....				
....				
....				

I. Przyjazd.

Prawdziwość zgłoszenia stwierdzam swoim podpisem

.... dnia .... 19...... r.

Kapitan statku

II. Odjazd.

Prawdziwość zgłoszenia stwierdzam swoim podpisem

.... dnia .... 19...... r.

Kapitan statku

I. Przyjazd.

Sprawdzono i znaleziono zgodnie ze zgłoszeniem

Urząd Celny w ....

dnia .... 19...... r.

Pieczęć urzędowa: Podpis urzędników celnych:

II. Odjazd.

Sprawdzono i znaleziono zgodnie ze zgłoszeniem

Urząd Celny w ....

dnia .... 19...... r.

Pieczęć urzędowa: Podpisy urzędników celnych:

Strona 1. Wzór Nr. 4.

Rej. statków przych. poz. . . . . do § 9 (1d).

WYKAZ

przedmiotów, należących do kapitana i załogi i przeznaczonych do własnego użytku.

W s k a z ó w k i:

1) Wykaz winien być sporządzony w 1 egzemplarzu i wręczony Urzędowi Celnemu razem z manifestem.

2) W wykazie musi być wymieniona cała załoga.

3) Członek załogi nie posiadający żadnych produktów, podpisując się, wypisuje słowo „nic".

Strona 2.

Nazwa statku .... do wzoru Nr. 4.

My, niżej podpisani, kapitan, oficerowie i członkowie załogi statku, oświadczamy, że posiadamy podane obok podpisów naszych ilości towarów. Zobowiązujemy się nie zabierać tych towarów na ląd bez zezwolenia urzędnika celnego.

Pozycja kolejna	Nazwisko	Stopień służbowy	Wino	Napoje spirytusowe	Tytoń	Cygara	Papierosy			Inne towary	Podpis kapitana, oficerów i członków załogi
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											
14											
15											
16											
17											
18											
19											
20											
21											
22											
23											
24											
25											

.................................dnia .... Podpis kapitana:

do wzoru Nr. 4.

Strona 3.

Ilość zużyta podczas postoju.

(Wypełnia Urząd Celny)

Do pozycji kolejnej	Wino	Napoje spirytusowe	Tytoń	Cygara	Papierosy			Inne towary
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								

.... **dnia** ....

Podpisy urzędników celnych:

Wzór Nr. 5.

do § 20 (1).

Strona 1.

Urząd Celny w . . . .

REJESTR STATKÓW PRZYCHODZĄCYCH

za rok . . .

Do wzoru Nr. 5.

Strona 2 i dalsze.

Pozycja kolejna	Data wpisania do rejestru	Nazwa i rodzaj statku (parowy lub żaglowy)	Nazwisko kapitana	Port macierzysty	Port, z którego statek przybył	Rodzaj towaru przeznaczonego do wyładowania (ogólnikowo)	Pozycje rej. przywozu, pod któremi zapisane zostały towary wyładowane	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wzór Nr. 6.

do §§ 41, 43 i 44.

ZGŁOSZENIE ODEJŚCIA STATKU [1])

Statek (parowy, żaglowy) . . . . [2]), znajdujący się pod mojem dowództwem, ma odpłynąć w dniu . . . . . . o godz. . . . . . . do . . . . [3]).

W dowód odprawy celnej załadowanych towarów załączam . . . sztuk konosamentów.

. . . . dnia . . .

Podpis Kapitana:

ZEZWOLENIE NA ODEJŚCIE STATKU

Ze strony Urzędu Celnego niema przeszkód do odejścia statku.

. . . . dnia . . . .

m. p.

Podpis Kierownika Urzędu lub jego zastępcy:

Statek . . . . załadowany zgodnie ze zgłoszeniem, znajdował się pod dozorem celnym i wystąpił zagranicę pod kontrolą celną dnia . . . .

. . . . dnia . . . .

Podpis funkcjonarjuszów celnych:

Uwagi: [1]) Zgłoszenie przedstawia się w dwóch egzemplarzach.

[2]) Nazwa statku.

[3]) Nazwa portu, do którego statek odjeżdża.

Wzór Nr. 7.

do § 44.

Strona 1.

Urząd Celny w . . . .

REJESTR STATKÓW ODCHODZĄCYCH

za rok . . . .

Do wzoru Nr. 7.

Strona 2 i dalsze.

Pozycja kolejna	Data wpisania do rejestru	Pozycja statków przychodzących	Nazwa i rodzaj statku (parowy lub żaglowy)	Nazwisko kapitana	Port macierzysty	Port, do którego statek odjeżdża	Rodzaj towaru załadowanego w porcie (ogólnikowo)	Ewentualne pozycje rejestru wywozu	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

TREŚĆ.

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Teren działania . . . . § 1.
Wjazd statków . . . . § 2.
Zawiadomienie o nadejściu statku . . . § 3.
Przybicie statków . . . . § 4.
Miejsce przybijania statków . . . . § 5.
Dozór celny . . . . § 6.

B. PRZYWÓZ.

Przyjęcie statków . . . . § 7.
Termin dostarczenia dokumentów wstępnych . . . . § 8.
Dokumenty wstępne . . . . § 9.
Manifest . . . . § 10.
Konosament . . . . § 11.
Zwolnienie od przedstawiania dokumentów wstępnych . . . . § 12.
Poprawki w dokumentach wstępnych . . . § 13.
Sprawdzenie dokumentów . . . . . § 14.
Odprawa podróżnych i bagaży . . . . § 15.
Wstępna rewizja statku . . . . . . § 16.
Zakaz łączenia się z brzegiem i innemi statkami przed ukończeniem rewizji wstępnej . . . . § 17.
Rewizja inwentarza, prowiantu oraz odprawa rzeczy przywiezionych przez kapitana i załogę . . . . § 18.
Wyniki wstępnej rewizji . . . . . . § 19.
Księgowanie dokumentów w urzędzie . . § 20.
Zgłoszenie miejsca złożenia towarów . . § 21.
Czas wyładowywania . . . . § 22.
Wyładowanie . . . . § 23.
Stwierdzenie nienaruszalności zamknięć . § 24.
Dokumenty wyładunku . . . . . . § 25.
Przerwa w wyładowaniu . . . . . . § 26.
Powtórna rewizja statku . . . . . § 27.
Przyjęcie do składów . . . . . . § 28.
Niezgodność przy wyładunku . . . . . § 29.
Konieczność rewizji wewnętrznej towaru . § 30.
Wpadnięcie ładunku do morza . . . . § 31.
Wyładowanie na redzie zapomocą statków przewozowych . . . . § 32.
Towary szybko psujące się . . . . . § 33.

C. WYWÓZ.
Zgłoszenie załadowania statku . . . . § 34.
Wstępna rewizja wywozowa statku . . . § 35.
Czas załadowywania . . . . § 36.
Przerwa w załadowywaniu . . . . . . § 37.
Odprawa wywozowa towarów . . . . § 38.
Odprawa wywozowa towarów masowych, podlegających cłu . . . . § 39.
Odprawa wywozowa podróżnych i bagażu § 40.
Zgłoszenie odejścia statku . . . . . . § 41.
Ostateczna rewizja statku . . . . . § 42.
Zezwolenie na odejście statku . . . . § 43.
Rejestr statków odchodzących . . . . § 44.

D. ODPRAWA STATKÓW WOJENNYCH.
Zgłoszenie przybycia wojennego statku . § 45.
Specyfikacja towarów . . . . § 46.
Odprawa na statku wojennym . . . . § 47.
Obce statki wojenne . . . . § 48.

E. ODPRAWA JACHTÓW I ŁODZI SPORTOWYCH.
Jachty krajowych jachtklubów . . . . § 49.
Jachty kursujące na wodach przybrzeżnych § 50.
Jachty przyjeżdżające z zagranicy lub odjeżdżające zagranicę . . . . . . § 51.
Ulgowe traktowanie jachtów . . . . § 52.
Łodzie sportowe i spacerowe . . . . . § 53.

F. ZAPROWIANTOWANIE STATKÓW.
Zaprowiantowanie statków ze składów tranzytowych . . . . § 54.
Zaprowiantowanie z wolnego obrotu . . § 55.
Odnotowywanie prowjantu w dokumentach celnych . . . . § 56.
Zaprowiantowanie statków wojennych . § 57.

G. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.
Równoczesne załadowanie i wyładowanie . § 58.
Odładowanie towarów . . . . § 59.
Reparacja inwentarza . . . . § 60.
Wyładowanie towarów w celu reparacji statku . . . . § 61.
Przenoszenie przyrządów pomocniczych . § 62.
Ajenci przedsiębiorstwa okrętowego i dostawcy prowiantu . . . . § 63.
Przewóz do Gdańska i z Gdańska towarów podlegających podatkom wewnętrznym § 64.
Ruch pasażerski . . . . § 65.
Kutry i łodzie rybackie . . . . § 66.
Zawinięcie do portu z konieczności . . § 67.
Naruszenie zamknięć celnych . . . . . § 68.
Postanowienia karne . . . . § 69.

(Monitor Polski z dnia 17 czerwca 1930 r. Nr. 138, poz. 202).

347.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1930 r.

w sprawie zakazu przywozu kleju.

Na podstawie art. 7 pkt. h) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz kleju (poz. tar. celn. 43 p. 4 i 5) do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony aż do odwołania.

§ 2. Minister Przemysłu i Handlu będzie zezwalać na przywóz towaru wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile pochodzi on z krajów posiadających z Polską traktaty handlowe.

Minister Przemysłu i Handlu może również zezwolić w drodze wyjątku na przywóz tego towaru pochodzącego z krajów nie posiadających z Polską traktatów handlowych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu oraz Przemysłu i Handlu każdemu w swoim zakresie działania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Sławek.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 czerwca 1930 r. Nr. 45, poz. 382).

348.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 13 maja 1930 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Uuzupełnia się § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 255) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem z dnia 13 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 586) oraz rozporządzeniem z dnia 7 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 619) kolejnym punktem 9, a mianowicie:

„9. Bawełna strzelnicza . zł 93.— od 100 kg."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 czerwca 1930 r. Nr. 45, poz. 383).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

349.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1930 r.

L. D. VII. 94/2/30

w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmiany niektórych postanowień Przepisów o rachunkach bieżących.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia częściowo Przepisy z dnia 29 lipca 1929 r. L. D. VII. 949/2/29 o rachunkach bieżących w Centralnej Kasie Państwowej i kasach skarbowych („Monitor Polski" Nr. 240 z 17 października 1929 r., poz. 550) w sposób następujący:

1) § 1 p. e otrzymuje brzmienie następujące:

„związkom komunalnym, innym jednostkom prawa publicznego oraz instytucjom społecznym, tudzież zakładom im podległym".

2) § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Otwarcie rachunku bieżącego następuje na pisemne żądanie uprawnionej instytucji (§ 1), skierowane do Centralnej Kasy Państwowej względnie kasy skarbowej.

Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz organa wojskowe, nie posiadające prawa asygnowania w kasach skarbowych, przesyłają odnośne pisma za pośrednictwem właściwej władzy asygnującej, a zakłady, podległe związkom komunalnym, innym jednostkom prawa publicznego i instytucjom społecznym, za pośrednictwem tychże.

Instytucje społeczne mają do pism w sprawie otwarcia rachunków bieżących do ich własnej dyspozycji lub do dyspozycji podległych im zakładów dołączać zaświadczenie organów administracji ogólnej, stwierdzające fakt zalegalizowania tych instytucyj społecznych.

W piśmie, dotyczącem otwarcia rachunku bieżącego, ma być oznaczony typ rachunku (§ 4).

O otwarciu rachunku kasa zawiadamia właściwą instytucję, podając jej numer, jakim oznaczyła otwarty rachunek.

W wypadku braku uprawnienia do posiadania rachunku bieżącego, otwarcie jego może nastąpić jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu".

3) W § 3 dodaje się nowy ustęp, jako czwarty, treści następującej:

„Posiadanie przez tę samą instytucję rachunków bieżących w dwóch lub kilku kasach skarbowych jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych wypadkach za zgodą Ministerstwa Skarbu.

W razie otwarcia rachunku bieżącego nietylko w kasie właściwej, lecz nadto w innej kasie skarbowej, władza administrująca podaje tej innej kasie numery posiadanych blankietów zleceń wypłaty".

4) § 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„Związki komunalne, inne jednostki prawa publicznego oraz instytucje społeczne, tudzież zakłady im podległe (§ 1, p. e) mogą przechowywać na rachunkach bieżących wszystkie swoje fundusze gotówkowe i rozporządzać niemi bez żadnych ograniczeń".

5) § 14 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie zwinięcia rachunku bieżącego instytucja, która nim administrowała, unieważnia protokólarnie niezużyte blankiety zleceń wypłaty zapomocą przekreślenia na krzyż lub przedziurkowania i czyni o tem adnotację w księdze kontroli tych blankietów".

6) W § 15 skreśla się ustęp trzeci.

7) W § 17 skreśla się ustęp trzeci.

8) W § 26 zastępuje się dotychczasowy wzór Nr. 3 księgi rachunków bieżących nowym wzorem według załączonego układu.

9) W § 29 ustępowi pierwszemu nadaje się brzmienie następujące:

„Władze i urzędy oraz organa wojskowe i zakłady państwowe (§ 1 p. a, b i d) prowadzą dla obrotów na rachunkach bieżących specjalną księgę (wz. Nr. 4), w której przychody zapisują na podstawie otrzymywanych od kas dowodów przychodowych, wydatki zaś na podstawie wystawianych zleceń wypłaty".

Nadto dodaje się w tym paragrafie nowy ustęp, jako drugi, treści następującej:

„Księgę tę prowadzi się i zamyka w sposób, wskazany na wzorze tej księgi".

W paragrafie tym zastępuje się dotychczasowy wzór Nr. 4 księgi rachunków bieżących nowym wzorem według załączonego układu.

10) § 32 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Związki komunalne, inne jednostki prawa publicznego oraz instytucje społeczne, tudzież zakłady im podległe nie są obowiązane do składania powyższych sprawozdań".

11) W § 39 słowa „wspólne konta dla związków samorządowych, jak również instytucyj o charakterze społecznym" zastępuje się słowami następującemi: „wspólne konta dla związków komunalnych, innych jednostek prawa publicznego oraz instytucyj społecznych, tudzież zakładów im podległych".

12) Powyższe postanowienia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, a nowe wzory ksiąg rachunków bieżących obowiązują od 1 kwietnia 1930 roku.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

Załącznik do L.D.VII.94/2/30.

NAZWA KASY

(stempel)

Wz. Nr. 3 do § 26 Przepisów o rachunkach bieżących.

KSIĘGA

rachunków bieżących

na rok 19......

Rachunek bieżący typu.......................... Nr..........................

Urząd dysponujący ....

posiada zlecenia wypłaty serji ....

od Nr.................................. do Nr..................................

Pozycja bieżąca		D a t a	Pozycja dziennika przychodu lub rozchodu	Serja i Nr. zlecenia wypłaty	Kto wpłacił lub komu wypłacono	Przychód	Rozchód	Pozostałość	U W A G I
przychodu	rozchodu								

Załącznik do L:D.VII.94/2/

Wzór Nr. 4 do § 29 Przepisów o rachunkach bieżących.

KSIĘGA

rachunków bieżących

otwartych w Centralnej Kasie Państwowej / Kasie Skarbowej w..........................

na rok 19.....

Rachunek bieżący typu ....

Nazwa funduszu..............................

Liczba porządkowa przychodu	Liczba porządkowa rozchodu	Data wpływu lub zlecenia wypłaty	Oznaczona przez kasę pozycja dziennika przychodu	Kto wpłacił lub komu wypłacono	Tytuł wpłaty lub wypłaty
1	2	3	4	5	6
Kwiecień					Pozostałość z ubiegłego okresu budż.
					Niezrealizowane zlecenia wypłaty z ub. okresu budż.
					poz. 968 z 30/3
					„ 969 „
			37		„ 970 „
1		1/4	—		
	1	3/4	93		
2		7/4	205		
3		10/4			
	2	25/4			
	3	30/4			
	4				Niezrealizowane zlecenia wypłaty
Maj					Pozostałość z poprzedniego m-ca
					Niezrealizowane zlecenia wypłaty z poprzedniego m-ca
					poz. 3 z 30/4
					„ 4 „
	5	4/5			
	6	6/5	2014		
4		7/5			
	7	30/5			
	8	31/5			
					Niezrealizowane zlecenia wypłaty
					Od początku roku do m-ca sprawozdawczego
					Razem od początku roku do końca m-ca sprawozdawczego.

Nr.........................., otwarty w ....

....

Serja i Nr. zlecenia wypłaty	Przychód	Rozchód	Pozostałość	Adnotacja o zrealizowaniu zleceń wypłaty		Niezrealizowane zlecenia wypłaty	Uwagi
				Data	Oznaczona przez kasę pozycja dziennika rozchodu		
7	8	9	10	11	12	13	14
			12.455 —				
A. 604		25 —		5/4	79		
A. 605		407 —		”	93		
A. 606		268 —	11.755 —	”	132		
—	75 —	—	11.830 —	”	208		
A. 607		46 —	11.784 —	6/4	208		
—	185 —	—	11.969 —				
—	395 —	—	12.264 —				
A. 608	—	1.285 —	11.079 —	27/4	825		
A. 609		1.200 —				1.200	
A. 610	—	2.500 —	7.379 —			2.500	
	655 —	5.731 —	7.379 —			3.700 —	
		—3.700 —	=3.700 —				
	655 —	2.031 —	11.079 —				
			11.079 —				
A. 609		1.200 —		2/5	902		
A. 610		2.500 —	7.379 —	3/5	1004		
A. 611		940 —	6.439 —	6/5	1207		
A. 612		1.005 —	5.434 —	8/5	1303		
	985 —		6.419 —				
A. 613		840 —	5.579 —			840 —	
A. 614		250 —	5.329 —			250 —	
	985 —	6.735 —	5.329 —			1.090 —	
		—1.090 —	=1.090 —				
	985 —	5.645 —	6.419 —				
	655 —	2.031 —					
	1.640 —	7.676 —	6.419 —				

(Monitor Polski z dnia 12 czerwca 1930 r. Nr. 134, poz. 196).

SPROSTOWANIE.

Punkt 3 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 31 maja 1930 r. L. D. VII. 940/2/30 w sprawie kasowości i rachunkowości drugiej izby skarbowej we Lwowie, zamieszczonego w Nr. 17 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu z dnia 14 czerwca 1930 r. pod poz. 332 na str. 522 winien mieć brzmienie następujące:

3) Codziennie po ukończeniu czynności kasowych Kasa Skarbowa I porównywa ogólną sumę przychodów z ogólną sumą rozchodów, zapisanych w głównych dziennikach Izby Skarbowej II we Lwowie. Jeżeli się okaże nadwyżka rozchodów nad przychodami w gotowiźnie, to nadwyżkę tę zapisze Kasa Skarbowa I na przychód w gł. dzienniku przychodu Izby Skarbowej II we Lwowie jako zasiłek, otrzymany od Izby Skarbowej I we Lwowie, a jednocześnie tę samą kwotę na rozchód w głównym dzienniku rozchodu Izby Skarbowej I we Lwowie, jako zasiłek udzielony Izbie Skarbowej II we Lwowie.

Przepisy bankowe.

350.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW: REFORM ROLNYCH, SKARBU I ROLNICTWA

z dnia 5 maja 1930 r.

w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu z dnia 7 stycznia 1930 r. o trybie udzielania przez Państwowy Bank Rolny długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 6 lit. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927

roku w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. w sprawie zmiany powyższego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuje się datę w tytule rozporządzenia Ministrów: Reform Rolnych, Skarbu i Rolnictwa z dnia 7 stycznia 1930 r. o trybie udzielania przez Państwowy Bank Rolny długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz .187), mianowicie wyrazy „z dnia 7 stycznia 1930 r." w tytule rozporządzenia zastępuje się wyrazami „z dnia 7 lutego 1930 r.".

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 czerwca 1930 r. Nr. 45, poz. 386).

Przepisy uposażeniowe.

351.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 maja 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 marca 1924 r. do art. 28 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, dotyczącego wynagrodzenia zastępców profesorów szkół akademickich.

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 marca 1924 r. do art. 28 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, dotyczącego wynagrodzenia zastępców profesorów szkół akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 311) dodaje się po § 4 — § 4a, który opiewa:

„W wyjątkowych wypadkach może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministra Skarbu przyznać zastępcy profesora odpowiadającemu warunkom § 1 p. a) niniejszego rozporządzenia wynagrodzenie równe uposażeniu profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego (szczebla a), łącznie z dodatkiem regulacyjnym, ekonomicznym, naukowym i stołecznym, względnie kresowym w wysokości przewidzianej ustawą o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Sławek.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *Sł. Czerwiński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 czerwca 1930 r. Nr. 44, poz. 374).

Wiadomości nieurzędowe.

Ministerstwo Skarbu komuniuje: W związku z artykułem w „Gazecie Warszawskiej" z dn. 8 czerwca r. b. p. t. „Najdroższy prezes pan Górecki", Ministerstwo Skarbu stwierdza, co następuje: 1) Prezes Banku Gospodarstwa Krajowego pobiera uposażenie, ustalone przez Radę Ministrów w styczniu 1928 r. P. dr. Roman Górecki podobnie jak prezesi innych banków państwowych otrzymuje uposażenie, którego łączna kwota wraz z wszelkiemi dodatkami nie może przekraczać wynagrodzenia prezesa Banku Polskiego. 2) Niezgodnem jest z prawdą twierdzenie, „Gazety Warszawskiej", iż p. Prezes Górecki przyznał sobie i pobrał 12.000 zł. za nadliczbowe godziny urzędowania. Prezes Górecki takiego wynagrodzenia nigdy nie pobierał.

(Monitor Polski z dnia 16 czerwca 1930 r. Nr. 137).

żadu w sprawie wydawania Dziennika Urzędowego [illegible] (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr 3 poz. 19) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. w sprawie zmiany niektórych rozporządzeń (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 89) ogłasza się niniejszym [illegible] Ministra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] przez Państwowy Bank, [illegible] [illegible] pożyczek [illegible] [illegible] [illegible] na [illegible] [illegible] [illegible] województwa [illegible] (Dz. U. R. P. Nr 72, z r. 1929), [illegible] [illegible] [illegible] 1930 r. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Minister [illegible]:
(—) Witold Staniewicz.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Rolnictwa:
(—) Leon Kozłowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 czerwca 1930 r. Nr 41 poz. 360).

Przepisy uposażeniowe.

151

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia [illegible] maja 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 marca 1924 r. do art. 28 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, dotyczącego wynagrodzenia zastępców profesorów szkół akademickich.

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924) [illegible] [illegible]:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 marca 1924 r. do art. 28 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, dotyczącego wynagrodzenia zastępców profesorów szkół akade-

[illegible]

Wiadomości [illegible].

[illegible]